

Dragi kamen

Učenički list Osnovne škole Vidikovac

Lipanj 2020.

Lipanj 2020.

Dragi kamen

Zanimljivosti: Učnički list Osnovne škole Vidikovac

- * Istraživali smo fenomen blizanaca
- * Razgovarali smo s ravnateljem
- * Vodili smo „dnevnik karantene“
- * Saznajte kako ide nastava na daljinu

Mia Mulaomerović, 4.b

U ovom broju:

50. rođendan škole	2
Intervju s ravnateljem	4
Iz školskog života	5
Blizanci	20
Učnički radovi	26
Nastava na daljinu	36

Impressum

Uredništvo:

Sanja Pereša-Macuka, prof.
Evelin Penko

Novinari:

Lucija Peternel, 8.b
Martina Grabar, 8.a
Gabrijela Brezović, 8.a
Evelin Penko, 7.c
Dorothy Dea Linić, 5. c
Stefani Biškupić, 5.c

Foto grupa:

Sanja Milaković, prof.

Likovni radovi:

Agnese Sgagleardi Trpčevski, prof.

Design naslovnice:

Gabrijela Brezović

Frída Jadrečić, 3.b

Noel Cinkopan, 4.b

Ivo Radovan, 4.b

Riječ urednika:

U ovoj neobičnoj školskoj godini koja je započela štrajkom, velikom pedesetom obljetnicom škole i završila korona izolacijom, imamo što ispričati. Za učenike i učitelje bio je to izazov na svim razinama. Morali smo puno učiti i prilagođavati se da bismo spremno dočekali promjenu. Nastava je prešla na online razinu i u nekoliko dana prilagodili smo se novom načinu učenja – na daljinu. Najteže je to palo malenima, kojima je učiteljica često i

druga mama, pa su osim izravne poduke, odjednom bili uskraćeni za nježnost i zagrljaje svoje učiteljice. Učenici viših razreda, bar većina, spremno su prihvatili nove načine rada razvijajući svoje informatičke vještine. Sami kažu da im klasična nastava baš i nije jako nedostajala, ali udaljenost od prijatelja im je teško pala. U cijeloj toj nevolji naučili smo puno, usvojili novu komunikaciju i način ophođenja. Mnogi su po prvi puta

pisali službene mailove. Ovladali smo svojim računalima, svladali brojne nove alate i programe, ohrabрили se i osnažili na polju tehnologije. Jedno je sigurno - puno smo naučili.

Nastava na daljinu pokazala se uspješnom, ali nadamo se da ćemo se u rujnu ponovno sresti na starom mjestu!

Vaša urednica!

Pedeset godina škole

Ove godine obilježili smo 50 godina škole. Ovu uzbudljivu obljetnicu odlučili smo obilježiti izložbama, priredbama, susretima s nekadašnjim učenicima i učiteljima. Čitav je listopad bio u znaku slavlja, a brojni su programi obogatili školsku svakodnevicu. Školski su hodnici postali izložbeni prostor u sklopu izložbe „Sva naša desetljeća.“ Hodnike škole krasili su prekrasni učenički radovi, slike i fotografije, projekti... Mnogi su bivši učenici (i učitelji) s veseljem i radoznošću posjetili izložbu i susreli se sa starim kolegama i lijepim sjećanjima. Ponekad je to prerastalo u dirljive susrete roditelja, djedova, unuka - jer su mnoge obitelji već generacijama vjerne našoj školi.

Gostovali smo na televiziji

„Naša je škola stara 50 godina, ali zauvijek će ostati mlada - jer je okupana dječjim veseljem“

Kako bismo prezentirali sebe i tradiciju staru pedeset godina, naši su učenici predstavili OŠ Vidikovac u televizijskoj emisiji „Od subote do subote“.

U studiju TV nove bilo je veselo. Gostujući u emisiji Uz zvukove roženica i dragog nam „ča“ najavili smo program obilježavanja 50-e obljetnice naše škole. Voditeljica Vesna Petrović, poznatija kao Foškera, i sama se rado prisjetila školskih dana kada je kao učenica trčkarala hodnicima naše škole.

U programu su uz učiteljicu Evelinu Majcan-Lenić sudjelovali:

Mali čakavčiči: Lorna Tomišić, Uma Bajrektarević, Marta Rosanda, Gaia Joldić (učiteljica Gordana Zahtila)

Folklor: Lucija Benčik, Mare Bačać, Lara Kolarić, Lucija Grgorinić, Dora Čupić, Tena Dubravac, Adrijan Benazić, Tin Buić, Leone Šostar Vazgeč, Leon Sajben (učiteljica Arjana Šterpin Vinček)

Čuvari zavičajne baštine: Manuel Lenić i Samantha Zuban (učiteljica Bojana Manzin)

Naši su učenici predstavili školu plesom, pjesmom i recitacijama, a Diego Križanac otpratio ih je svirkom na roženici.

Snimku emisije možete pogledati ovdje: <https://youtu.be/cUQDAS8uips>

Sadili smo drveće

U listopadu su naši učenici u školskom vrtu posadili 30-tak mladica različitog drveća od maslina, trešanja, oskoruša, lješnjaka do nara i dr. U petak 25. listopada pridružili smo se građanskoj inicijativi sadnje stabala u cijeloj Hrvatskoj. Učenici osmog razreda pomogli su oko sadnje. Svaki je razred posadio nekoliko stabala. Stabla prijateljstva posadili smo i s našim bratskim školama iz Boveca i Varaždina.

Sada su to nježne mladice, ali za nekoliko godina sjedit ćemo u njihovoj sjeni i sladiti se slatkim voćkama.

U znaku nostalgije - posjetili su nas bivši učenici, danas uspješni ljudi

Dana 24. 10. 2019. uspješno smo vratili duh davnih školskih dana među učenike i profesore. Organiziran je susret bivših i sadašnjih učenika, koji je bio zanimljiv, inspirativan i nadasve emotivan. Susret se odvijao u polivalentnoj dvorani, koju smo ukrasili plakatima, sačuvanim crtežima i starim fotografijama. Pridružili su nam se bivši učenici – sada ugledni građani, koji su sjedili za takozvanim „okruglim stolom“, koji, vjerovali ili ne, nije okrugao.

Iz Zagreba nam se pridružio Marin Vidas, ujedno i najmlađi sudionik, danas djelatnik u firmi Rimac, Sanja Simeunović Bajec, slikarica i profesorica u Školi primijenjenih umjetnosti i dizajna Pula, Mateja Petronijević, uspješna sportašica, jedriličarka koja je sudjelovala na Olimpijskim igrama u Pekingu; Lorena Honović, biokemičarka; neonatolog Mladen Jašić, poduzetnik Kristijan Floričić, odvjetnik Matija Miloš, biolog Neven Iveša, novinarka Patricija Softić, trener Dragan Brajković i Elvira Krizmanić, pročelnica u Gradu Puli - sve odreda vrsni profesionalci i istaknuti građani. Program su moderirali učenici Vice Kunjašić, Matej Škalic i Lucija Peternel.

Odmah na početku susreta zaronili smo u lijepa sjećanja i svatko nam je ispričao nešto o svojem školovanju. Dotakli smo se i velikog odmora, igara, prvih simpatija, čajanki... Bilo je puno smijeha i poneka suza. Gosti su se prisjetili zgoda i nezgoda, zahvalili se svojim učiteljima, istaknuli da su brojna vrijedna znanja stekli upravo u ovoj školi i od ovih učitelja.

Na kraju su poticajnim riječima usmjerili naše učenike prema budućnosti, učenju i istraživanju. Bio je to vrlo inspirativan susret.

Lucija Peternel

Pedeset nam je godina tek

25. listopada 2019. održao se svečani program 50. rođendana naše škole. Svečanost je započela u 19.00 sati u Istarskom narodnom kazalištu. Odazvali su se brojni gosti, a mnogi su pustili i koju suzu radosnicu prisjećajući se lijepih i sretnih trenutaka u Osnovnoj školi Vidikovac.

Večer smo otvorili zanimljivim uviđom u sedamdesete, osamdesete, devedesete godine. Zbor i vesele recitacije razveselili su sve prisutne, a pridružili su nam se i brojni gosti, ujedno i bivši učenici poput Vedrana Šilipetra, Robertina Grpca, Diega Vitasovića, Jelene i Sonje Milović...

Bio je to rođendan za pamćenje.

Voditeljice programa bile su učenice 7. razreda Erika Vitasović, Eleonora Lenić i Lana Terzić. Smjerno su nas svojim zvonkim glasićima vodile kroz ovo nostalgичno putovanje.

Pozornicu su zauzeli brojni učenici, ali i gosti - nekadašnji učenici. Bio je to pravi romantični vremeplov. Skakutali smo iz desetljeća u desetljeće uz pjesmu, stihove, fotografije i video zapise. Uz dobro raspoloženje, pregršt smijeha i pokoju suzu, sjetili smo se davnih dana, bivših učenika i učitelja. Podsjetili smo se najvažnijih političkih događaja koji su obilježili neka povijesna razdoblja, ali i malih „događaja“ koji su uzdrmali dragu nam školu sve od 1969. godine.

Večer smo završili druženjem s umirovljenicima, bivšim učenicima i dragim gostima.

Evelin Penko

Kazalište je odisalo nostalgijom i razdraganim sjećanjima, gosti su bili razgaljeni i nasmijani. Podsjetili smo se davnih dana i kolega koji su nas napustili.

„Ovim putem zahvaljujemo gostima, sudionicima programa i svima koji su uveličali naš rođendan.“

Intervju - Predrag Dukić, ravnatelj

Iza nas je vrlo izazovna godina. Obilježili su je štrajk učitelja, velika 50. obljetnica škole i za kraj pandemija. Za svečanu proslavu 50. godišnjice trebalo je puno truda, pripreme i organizacije, no za neke se događaje, poput epidemije korone, nismo mogli pripremiti.

Odlučili smo razgovarati s Predragom Dukićem, ravnateljem škole i saznati kako je bilo voditi školu u ova uzbudljiva, a ponekad i teška vremena:

Koliko ste već vremena ravnatelj škole i kako biste opisali svoj posao?

Ovaj posao je vrlo dinamičan i raznovrstan. Posao ravnatelja obuhvaća sve što se odvija u školi, a to su osim odgojno-obrazovnog rada i sve ostale djelatnosti. Manje vidljivi poslovi kao što su održavanje zgrade i okoliša škole, su također neophodni poslovi. Tu su i poslovi kao što je modernizacija nastavnog procesa, opremanje kuhinje, učionica, ali i pažnja o pravilnoj ishrani... Sve to radim već pet godina, ali imam dojam kao da sam tek počeo s promjenama.

Što je najzanimljivije u vašem radnom danu?

Ono što je i najviše stresno, a to je da nikad na znaš što ćeš raditi taj dan. Iako svi ravnatelji unaprijed imaju isplanirani radni tjedan. Ipak, tijekom svakog dana može, a obično se i dogodi nešto nepredviđeno što se mora brzo i učinkovito riješiti.

Koji ste predmet predavali prije ravnateljskog poziva?

Predavao sam matematiku i informatiku.

Pomaže li Vam to znanje u poslu ravnatelja?

Puno. Poznavanje i korištenje informatike, mislim da ne treba ni objašnjavati. No, matematika je možda još bitnija. Poznavanje matematike mi pomaže prilikom poslova kao što je izračun zaduženje učitelja, strateških financija škole, organizacija poslovanja itd.

Kakvo je vaše mišljenje o online nastavi?

Kao i većina stvari u životu nije sve uvijek crno ili bijelo. Tako je i s online nastavom. I ona ima neke prednosti. U ovoj situaciji osigurava zdravlje učenika

i učitelja, omogućuje da se osuvremeni nastavni procesi. Online nastava je brža i fleksibilnija. No, postoji i ona druga strana, a to je međuljudska komunikacija. Naime, ljudi su društvena bića i imamo potrebu komunicirati s drugim ljudima uživo, gdje možemo vidjeti međusobnu reakciju. Sve to nedostaje u komunikaciji s učenicima. Učitelj puno teže može vidjeti kako učenik napreduje online. U razredu učitelj može samo prošetati po razredu i uočiti problem, dok mu je za to online možda potrebno par sati.

Utječe li nastava na daljinu na Vaš posao?

Iako smo tehničko osoblje, administrativno osoblje i ja bili svaki dan u školi, to ipak nije isto. Nedostaje mi društveni kontakt s učenicima i učiteljima. Iako je koji puta lakše raditi u tišini, onaj užurbani način mi je draži.

Kako vam se čini cijela ova školska godina s obzirom na epidemiju korone i štrajk?

Pa ovo je bila stvarno izazovna godina. Zahtjevnija za organizaciju, ali se sve to zaboravi kada vidite da je sve dobro završilo. Svi učenici i učitelji su zdravi, što je najbitnije. Na kraju ipak gledamo ljepše stvari, kao što je uspješno obilježena pedeseta obljetnica škole, i uspješno prebacivanje na online nastavu, tako reći bez pripreme. Koliko smo uspješni, može se iščitati iz reakcija učenika, učitelja i roditelja.

Kako ste se snašli u karanteni?

Pa budući da sam ja bio svaki dan u školi, i nemam neki dojam da sam bio u karanteni. Jedino što mi je nedostajalo je komunikacija uživo.

Jeste li zadovoljni povišenim koeficijentima nakon štrajka?

Mislim da je ovo jedno od većih poveća-

nja u zadnje vrijeme, no pitanje je hoće li biti i isplaćeno zbog ovog izvanrednog stanja.

Čime ste najzadovoljniji u dosadašnjem radu?

Pa zadovoljan sam s puno toga. Ono što je možda najvidljivije je podizanje stupića čime smo onemogućili da se stvara velika gužva na ulazu škole, te se time povećala sigurnost naših učenika. Također, ogradili smo školu i očistili okoliš na južnoj strani škole, gdje smo omogućili sadnju školskog maslinika i izradu školskog vrta, dogradili školu s jednom učionicom i novim hodnikom u atriju škole. Na taj način smo omogućili da učenici koji su u svoj razred ulazili kroz atrij, više ne moraju pokisnuti. Napravili novi pod u dvorani i razredima u prizemlju škole. No, promijenili smo školu i s manje vidljivim stvarima, ali vrlo bitnim kao što je opremanje učionica s interaktivnim ekranima, klimama. Opreмили smo školsku kuhinju s novim suvremenim uređajima koji su nam omogućili da puno više učenika marenda i ruča. Omogućili smo da i učenici starijih razreda, ukoliko imaju potrebu, mogu ručati u školi. Također smo djelomično promijenili elektroinstalaciju i radijatore u školi.

Jedno od najnovijih uspjeha je dobivanje donacije od 100.000 kn za potrebe opremanja naše škole pri bolnici. Opremit ćemo naš školski odjel opremom koja će podignuti kvalitetu boravaka u bolnici na zadovoljstvo svih učenika koji će doći na liječenje u Opću bolnicu Pula, kao i u učitelja koji rade u tim odjelima.

Kako vidite budućnost naše škole?

Želja mi je nastaviti promjene koje sam počeo uvoditi. Od opremanje škole još suvremenijom opremom, do izgradnje učionice u prirodi, a sve s ciljem da život i rad učenika u školi bude što ljepši i ugodniji. Upravo zbog toga želim uključiti što više učenika u odlučivanje da oni budu kreatori budućih inovacija u školi.

Imate li poruku za naše učenike?

Znam da je učenje „težak posao“, no ako budete ustrajni u usvajanju novih znanja, uvidjet ćete da je to najljepši posao.

Evelin Penko, 7.c

Dobro nam došli, prvašići!

U ponedjeljak, 9. rujna 2019. novu smo školsku godinu započeli prijemom prvašića. Svečani program održan je u školskoj sportskoj dvorani u 10.00 sati. Program su pripremili učenici od prvog do četvrtog razreda te dočekali prvašiće pjesmom i brojnim recitacijama.

Ove smo godine upisali četiri razreda, sveukupno 86 učenika, a prvašiće su dočekale učiteljice Bojana Manzin, Aida Dražić, Jasminka Turčinov i Larisa Hrelja-Drandić.

Nakon svečanog programa prvašići su u pratnji svojih učiteljica razgledali školu, vidjeli svoje razrede i po prvi put sjeli u klupe.

Veselimo se novim zgodama i želimo vam puno uspjeha i veselja u školovanju.

Evelin Penko i Lucija Peternel

Učenici iz slovenskog Bovca u gostima

U lipnju su nas posjetili učenici Osnovne škole Bovec iz Slovenije. To je nastavak već tradicionalne suradnje i razmjene učenika među našim školama. Potrudili smo se pripremiti toplu dobrodošlicu i bogat sportski program. Nije nam nedostajalo smijeha, druženja, igre, sunca i mora.

Učenici su bili smješteni u obiteljima, što je iziskivalo i angažman roditelja, ali svi su u druženju uživali, a pet je dana i prebrzo prošlo. Vidimo se na zimu u Bovcu!

Posjetili smo Nezakciju

U ponedjeljak, 7. listopada učenici 6. razreda krenuli su na terensku nastavu u napuštenu prijestolnicu Histra. Za one koji ne znaju, radi se o Nezakciju, zanimljivom arheološkom lokalitetu u blizini Valture.

Usprkos zabrinjavajućoj vremenskoj prognozi (koja se mijenjala iz sata u sat), razveselilo nas je vedro jutro i divan sunčani dan. Učenici su uživali u mirisima i bojama jeseni.

Nakon kraće šetnje od Valture do Nezakcija uslijedio je radni dio. Na satu povijesti šestaši su učili o Histrima i rimskim osvajanjima, detaljno proučili tlocrt Nezakcija te pronalazili tragove antičkog urbaniteta (forum, terme, cisterna). Na satu mate-

matike utvrđivali su rimske brojeve, a s učiteljicom prirode istraživali su po obližnjoj šumici i prikupljali biljke za svoje herbarije. Na satu tjelesne i zdravstvene kulture bacali su vortex te igrali igre loptom.

Nakon radnog dijela uslijedilo je slobodno vrijeme. Zaigrani šestaši rastrčali su se drevnom ruševinom i istražili svaki njen kutak.

U 12 i 30 pokupili smo poneki zaboravljeni papirić s poda te zadihani i sretni krenuli prema Valturi.

Bio je to jedan divan dan. Tko je rekao da učenje ne može biti zabavno?

Stefani Biškupić

Listopad - Mjesec knjige

U srijedu su učenici 5.a razreda sat Hrvatskoga jezika proveli u posjetu Knjižnici Veruda. Ondje ih je u ime domaćina pozdravila i zaželjela dobrodošlicu knjižničarka Karmen Damljanović predstavljajući svog gosta, pjesnika Đermana Vitasovića.

Učenici su sa zanimanjem slušali čakavske stihove i haiku stvaralaštvo ovog osebnog pjesnika. Dio je to prigodnog obilježavanja manifestacije Mjeseca hrvatske knjige s ovogodišnjom temom „U ritmu čitanja“ kojom se promiče čitanje i ljepota zapisane riječi.

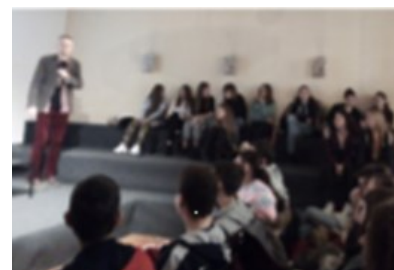
Evelina Majcan-Lenić, prof.

Sajam knjige - 25. jubilarni festival knjige

U petak, 13. prosinca 2019. godine, učenici naše škole posjetili su 25. Sa(n)jam knjige u Puli koji je ove godine trajao od 5. do 15. prosinca. Učenici 5., 6., 7. i 8. razreda krenuli su s knjižničarkom Brankom Mamlom u Dom hrvatskih branitelja.

Sudjelovali su na predavanju HOP LEKTIRA te se podružili s ilustratoricom stripova Valentinom Briški. Na polusatnom predavanju učenici su imali mogućnost naučiti ponešto o nastajanju stripa. Velikom broju učenika bio je zanimljiv dio o nastajanju ilustracija u udžbeniku. Na kraju predavanja učenici su puno naučili i dobili dodatnu motivaciju za daljnje školske pustolovine.

Gabrijela Brezović

Leona Kuzmanović, 4.b

Aleksandra Ivezić, 2.a

„Oluja u glavi“

U listopadu 2019. godine učenici 7. i 8. razreda posjetili su Istarsko narodno kazalište. Pogledali su predstavu Oluja u glavi.

Predstava govori o tinejdžerskim problemima. Namijenjena je mladima, ali i njihovim roditeljima. Učenici su nakon predstave bili puni dojmova.

Oluju u glavi je režirao Aleksandar Benčić. U predstavi igraju mladi pulški glumci Katarina Crljenko, Melisa Malešević, Antonio Šarić, Lina Šuran, Matej Uka i Ema Vještica.

Stefani Biškupić

Vitamini i minerali

24. 2. 2020. u školskoj se knjižnici održao igrokaz trećeg razreda. Naši mali glumci pričali su o pravilnoj prehrani.

Budući da se radilo o razdoblju karnevala, učenici su se maskirali u prigodne kostime. Bilo je tu razne hrane, voća i povrća, ali i ponekog kuhara i pekara. Igrokaz su odigrali tri puta i pritom se dobro zabavili. Svakog su puta bili sve bolji i bolji. U publici su bili učenici nižih razreda.

Veselom i poučnom pričom, uz odlične glumce i kostime, učenici su djecu poučili o pravilnoj prehrani.

Emily Batelić

Terenska nastava u Rijeci

U veljači su učenici 4. razreda posjetili Rijeku. Polazak je bio ispred škole u 8.00 sati.

Nakon dolaska u Rijeku prošetali su gradom nakratko uživajući u karnevalskoj atmosferi. Nakonšetnje su u Gradskom kazalištu lutaka pogledali predstavu "Šuma Strjborova" prema priči Ivane Brlić Mažuranić, što im je ujedno i lektira za 4. razred.

Predstava je premijerno izvedena 2005. godine i tada je izazvala veliko zanimanje javnosti jer je uvela kazalište objekata. U predstavi se ne animiraju lutke, nego predmeti svakodnevnne uporabe - sjekira, motika, pojas, kuhinjska krpa, ogledalo, sito. Predstava nas je oduševila pa smo dugotrajnim pljeskom nagradili izvođače. Učenici su bili oduševljeni maštovitom scenografijom i izvedbom.

Zatim su se zaputili u Astro-

nomski centar Rijeka gdje su u planetariju pogledali film "Carstvo svjetlosti" o nastanku svemira, zvijezda i Sunčevog sustava. U Pulu su se vratili u popodnevnim satima.

Lucija Peternel

Učenici 4.b i 4.d razrednih odjela iz OŠ Vidikovac Pula 19. veljače 2020. uživali su u Astronomskom centru i znanosti. Za dar su dobili lijepo vrijeme.

Terenska nastava - Rakalj

U listopadu smo u sklopu terenske nastave 8. razreda posjetili Rakalj. Rakalj je malo mjesto na istočnoj obali Istre poznato kao rodno mjesto pisca i pjesnika Mate Balote. Krenuli smo ujutro ispred škole i uputili se u Rakalj. Dolaskom u mjesto posjetili smo rodnu kuću Mije Mirko-ovića - Mate Balote. Tu smo nakratko zaronili u pjesništvo Mate Balote, ali i skroman život malog istarskog čovjeka na prijelazu iz 19. u 20. stoljeće. Kao i prethodne generacije, dobili smo radne listiće iz povijesti i geografije. Učenici su bili podijeljeni u nekoliko grupa.

Nakon radnog dijela, muzeja i radnih listića krenuli smo na pješačenje i posjetili staru Crkvu sv. Agnije - to je mjesto prozvano jednim od najljepših vidikovaca Istre.

Učenici su se vratili u Pulu oko 13.00 sati.

Bio je sunčan dan, učenici su se lijepo proveli i nadaju se da će tako biti i novim generacijama.

Gabrijela Brezović i Martina Grabar

Kraljević i prosjak

12. prosinca 2019. učenici naše Škole pogledali su predstavu Kraljević i prosjak u INK, u izvedbi Dramskog studija.

Predstava je rađena po ponatom romanu Marka Twaina. Priča prati sudbinu dvojice nevjerovatno fizički sličnih dječaka koji zamijene uloge.

Predstava koju smo s velikom pozornošću gledali nezaboravni je doživljaj i najljepši uvod u predblagdanske dane. Scenografija, kostimografija, koreografija, glazba, gluma – svi elementi kazališne predstave zaslužuju najveću ocjenu, a njihovim prožimanjem stvara se čarolija. Oni koji su pročitali roman jedinstveni

Naši sadašnji i bivši učenici u predstavi Kraljević i prosjak:
Karlo Nemet (prosjak), Ivana Sluga (bivša sluga), Nina Peruško (lord Hertford), Noa Pavlinović (prosjak Tom), Lana Crnogorić (Tomova majka i autorica hitova songova) i Marko Nikolić (bivši Hendon)

su u tvrdnji da je bilo veliko umijeće pretočiti ga u jednosatnu predstavu, a da se ništa u radnji ne izgubi i da bude zanimljivo svim uzrastima – od vrtića do srednje škole. Za to su zaslužni drama-

turkinja Dora Delbianco i režiser Luka Mihovilović.

Posebno smo ponosni na sadašnje i bivše učenike naše Škole koji „nose” predstavu. To su: Scenografkinja Paola Lugačić, autorica stihova songova i glumica Lana Crnogorić, glumice Noa Pavlinović i Nina Peruško, glumci Morris Nikolić i Karlo Nemet.

Cestitamo im i želimo puno uspješnih nastupa i veselja u radu. Bravo!

Vaša knjižničarka

Naši učitelji u Bovcu

Učitelji, Jasminka Turčinov, Salja Sijarić i Evelina Majcan-Lenić, predstavnici naše škole, boravili su u dvodnevnom posjetu Bovcu u Sloveniji.

Naši prijatelji i suradnici iz OŠ Bovec ove su godine 12.12.2019. obilježili 40-ogodišnjicu rođendan svoje škole. Učinili su to svečanom i veselom priredbom i prigodnim radionicama za roditelje i uzvanike.

Ovako važna obljetnica prilika je za pogled unatrag, ali i osvrt na rad i aktivnosti škole te ciljeve za budućnost.

Posebno nas raduje što su i naša škola, naši učenici,

utkani u tu priču. Naime, svake godine uspješno ostvarujemo razmjenu učenika, boravak naših učenika u Bovcu, u obiteljima domaćina i uzvratni boravak djece iz Bovca u našem gradu, u obiteljima naših učenika. U zajedničkim aktivnostima tijekom dosadašnjih susreta djeca su obogaćena lijepim iskustvom, doživljajima i novim prijateljstvima.

Gradonačelnik Bovca, Valter Mlekuž, u svom je obraćanju izrazio zadovoljstvo i zahvalnost zbog uspješne realizacije i provođenja njegova dogovora s gradonačelnikom Borisom Miletićem o razmjeni učenika Pule i Bovca. Nag-

lasio je da osjeća ponos što se suradnja obje općine nastavlja kroz vrijednosti prijateljstva i zajedništva. OŠ Bovec poželjeli smo još puno uspješnih, veselih i prijateljskih godina. S veseljem čekamo i planiramo sljedeći susret, boravak naše djece u Bovcu u veljači 2020.

Evelina Majcan-Lenić

U radijskom eteru

Nije tajna da u našoj školi sve vrvi od talentiranih učenika. To su nadareni sportaši, glazbenici, umjetnici. Mnogi pohađaju i po nekoliko slobodnih aktivnosti, odlaze na brojne smotre i natjecanja, govore strane jezike, bave se zanimljivim hobijima.

Ivo Čipčić, poznati voditelj s Radio Maestrala, u nekoliko je navrata ugostio naše mlade talente i u emisiji Rubikova kocka putem radijskog etera predstavio naše mlade nade cijelom gradu.

Sveti Nikola

U petak 6. prosinca u našoj se školi održao kratki igrokaz za učenike nižih razreda.

Igrokaz su pripremili učenici Dunja Rabota (6.razred), Eva Ikić, Nikolina Despić, Masimo Dobrić i Erik Vido (8. razred).

Mladi glumci vođeni učiteljicom Marijom Benčić-Vukičević osmislili su kratki igrokaz koji je razveselio i nasmijao mlađe učenike naše škole. Igrokaz su izvodili čak 13 puta ulazeći u svaku učionicu.

Učenike je na početku iznenadila pantomimičarka Dunja nenajavljeno ušavši u razred, a za njom su ulazili anđeli Nikolina i Eva. Nakon njih pridružio im se Krampus (Masimo) raspravljajući se sa svetim Nikolom (Erik) u njihovom vječnom sukobu dobra i zla. Na kraju je dobro svladalo loše i sveti Nikola je istjerao Krampusa. Učenici su se razveselili pobjedi dobra, napokon odahnuli i počastili se slatkišima.

Svi su uživali u blagdanu svetog Nikole s veseljem prateći igrokaz.

Lucija Peternel

Antonia Bortulić, 5.a

Poruka svima na početku 2020. godine

Sretna nova godina! Provedi ovu godinu što bolje možeš, s puno lijepih trenutaka koje ćeš zapamtiti.

Otvori novu knjigu u svome srcu, na prvoj bijeloj stranici započni s lijepim trenutkom, a ostale stranice pokušaj ispuniti zabavnim, poučnim i nezaboravnim momentima.

Ostavi 2019. godinu iza sebe i započni sretniju novu 2020. godinu!

Ivano Peruško, 6.a

Obilježili smo blagdane

23. prosinca 2019. godine završilo je prvo polugodište. Da proslavimo završetak prvog polugodišta, škola je organizirala mali božićni sajam učeničkih radova. U popodnevним satima održan je i Božićni koncert naših učenika.

Od 2019. godine pozdravili smo se pjesmom, plesom i recitacijama.

Program su osmislili učitelji (na čelu s Aidom Dražić) i učenička zadruga Svevid. Pjesma i smijeh zavladaše u školom.

2019. godinu otpratili smo s veseljem i radošću.

Dorothy Dea Linić i Stefani Biškupić

I ove godine su marljivi učenici, članovi zadruge „Svevid“ izrađivali razne predmete, božićne ukrase i svijećnjake. Održali su prodajnu izložbu 23.12.2019. na kojoj se moglo kupiti božićne ukrase i poklone za nadolazeće blagdane.

Dnevnik Diane Budisavljević

16. siječnja 2020. god. učenici osmoga razreda uputili su se u kino Valli pogledati film Dnevnik Diane Budisavljević. Film je režirala Dana Budisavljević. Publici ga je po prvi put predstavila na Pulskom filmskom festivalu 2019. godine.

Film je igrano-dokumentarni, a govori o stvarnim povijesnim događanjima, genocidu nad Židovima i Srbima, koji je provođen u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj i Diani, junakinji toga vremena koja je nesebično spašavala djecu od sigurne smrti. Film je dobio brojne nagrade. Osvojio je Veliku zlatnu Arenu na Pulskom filmskom festivalu.

Film je snimljen u crno-bijeloj tehnici. Glazba je jako dobro komponirana i odlično naglašava jezivu atmosferu. Kao pripovjedači su sudjelovali svjedoci vremena (nekad djeca logora, a danas ljudi

u osamdesetima) koji su vrlo iskreno opisivali strahote logora i s jednako bolnim sjećanjima govore o svojem zarobljeništvu, gubitku članova obitelji i vlastitog identiteta. Naime, mnogobrojna logorska djeca, koja su preživjela ovu strahotu, ostala su bez traga o vlastitom imenu i prezimenu, obitelji, porijeklu...

Diana Budisavljević bila je zagrebačka humanitarka i socijalna aktivistkinja iz imućne obitelji. Doznajući da se u ustaške logore odvođe majke i djeca srpskog porijekla, ona

je odlučila pokrenuti dobrotvornu organizaciju. Priključili su hranu, odjeću i spašavali djecu. Diana je nesebično pomagala ugroživši vlastiti život i dijelila sudbinu s ugroženim građanima.

Film je bio vrlo emotivan i potrešan. Tijekom projekcije je atmosfera među učenicima bila ozbiljna i dostojanstvena, a mnogi su učenici bili potreseni jer su se po prvi put susreli s ovom mučnom epizodom iz hrvatske povijesti.

Emily Batelić

Gostovanje u studiju radija Medulin FM

Veselo i opuštено bilo je u ponedjeljak, 10. veljače 2020. godine u studiju Medulin FM, gostujući u emisiji za najmlađe "En ten tini."

Uz opuštenu razgovor, svoj uspjeh na ovogodišnjoj gradskoj Smotri literarnog, dramskog i novinarskog stvaralaštva učenika osnovnih i srednjih škola LiDraNo 2020., te izvannastavnim aktivnostima u kojima sudjeluju u školi, predstavili su učenici Erin Bracović, Lana Klement i Samantha Zuban (5.d),

Mare Baćac, Lara Kolarić i Leon Šajben (6.c), Ivona Blagajčević (5.c), te učiteljice razredne nastave i voditeljice grupe Čuvari zavičajne baštine i Mali plesači, Bojana Manzin i Arjana Šterpin Vincek.

Projekt Volim povijest

Naši učenici s interesom prate izlaganja.

Dana 28. 1. 2020. god. posjetili smo Osnovnu školu Centar. Posjet je bio povodom zanimljivog projekta kojeg su osmislili i izradili učenici viših razreda zajedno sa svojim učiteljicama.

Osmislili su izložbu postavljenu u šest učionica. Svaka učionica

bila je posvećena nekom povijesnom razdoblju. U učionicama smo uronili u prošlost - od prapovijesti pa sve do 20. stoljeća.

Učenici su svoje radove sami predstavljali, bili su kostimirani i ispričali nam ponešto o svakom razdoblju. Saznali smo da su na ovom zanimljivom projektu radili više od godinu dana.

Izložba je bila jako zanimljiva. U svakoj učionici nalazilo se nešto zabavno i poučno. Bilo je tu faraona, mumija, dinosaura, izuma Nikole Tesle, detalji iz života pračovjeka, maketa Pule iz prošlosti i još puno toga.

Bravo za vrijedne učenike Osnovne

škole Centar!

Evelin Penko

Bili smo domaćini Gradske smotre LiDraNo 2020.

U srijedu 5. veljače u Zajednici Talijana Circolo održana je Gradska smotra LiDraNo 2020.

Za one koji ne znaju, LiDraNo je najpoznatija smotra literarnog, novinarskog i dramsko-scenskog stvaralaštva učenika osnovnih i srednjih škola, a cilj mu je promicati učeničko pisano i govorno izražavanje te predstaviti dječje stvaralaštvo javnosti.

Osnovna škola Vidikovac kao dobar domaćin osmislila je veseo i dinamičan program otvorenja smotre. Voditeljice programa bile su odlične Lana Terzić i Erika Vitasović, učenice 7. razreda. U programu otvaranja sudjelovali su učenici 1. a razreda sa svojom učiteljicom Aidom Dražić i izveli ritmičku vježbu „Bim Bam.“ Profesor Zoran Gardašević, među učenicima poznatiji kao Zoki, sa svojim je zborašima izveo skladbe „Ulika“ i „Kaiserwald.“ Zbor je pratio i učenike 2. razreda u plesu

„Kišobran za dvoje.“ Drugaše je za ovaj nastup pripremila učiteljica Arjana Šterpin Vincek, a na gitari ih je pratio učenik 8.a Dominik Krajcar.

Svoju podršku mladim umjetnicima i njihovim mentorima dala je pročelnica Upravnog odjela za društvene djelatnosti Elvira Krizmanić Marjanović, i sama bivša učenica naše škole, koja je čestitala na radu OŠ Vidikovac kao domaćinu. Pozdravivši okupljene napomenula je kako će Grad Pula i ubuduće podržavati ovu smotru talenta i kreativnosti te je svim natjecateljima poželjela sreću u njihovim nastupima.

Okupljene je pozdravio i naš ravnatelj Predrag Dukić te zaželio sreću svim sudionicima.

Nakon službenog dijela i otvaranja programa, brojni su nadareni i kreativni učenici pulskih osnovnih i srednjih škola predstavili svoje literarno, novinarsko i dramsko-scensko stvaralaštvo. Bila je to šarolika i uzbuđe-

na družina mladih i talentiranih glumaca, recitatora, budućih pisaca i novinara.

U mnoštvu kvalitetnih uradaka bilo je teško odabrati najbolje, no stručna povjerenstva dala su sve od sebe i oni najsretniji, najspretniji i najspremniji imat će priliku pokazati svoje radove i scenske igre na županijskoj razini. Gradska smotra LiDraNo 2020. završila je okruglim stolovima. Stručna povjerenstva dala su kratak pregled ovogodišnje produkcije, ukazala na dobre strane prijavljenih radova i poticajnim savjetima uputile kako popraviti nedostatke. Razgovor između članica povjerenstva za dramsko-scensko stvaralaštvo i sudionika smotre bio je lijep primjer živog, zanimljivog i edukativnog okruglog stola.

Predstavnicima našega grada želimo uspješne nastupe na Županijskoj smotri LiDraNo 2020.

Nastava pod maskama

25. veljače održali smo nastavu pod maskama. Proveli smo taj ludi dan u radu, plesu, pjevanju, šalama i veselom druženju te se na kraju počastili pokladnim krafnama. Bilo nam je super!

Natjecanja i smotre

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ MATEMATIKE

Iva Rabar, 5.d - 1. mjesto,
Marin Perković, 8.b - 3. mjesto, mentorica Maja Kalebić

Na Županijskom natjecanju iz matematike sudjelovali su i zapažena mjesta postigli i učenici Patrik Pavlič, 5.c, Sven Kalaba i Samantha Zuban (5.d), mentorica Maja Kalebić; Ema Kvaternik, 6.b - mentorica Martina Križanac i Mauro Butući, 4.d - mentorica Danijela Piralić.

INFORMATIKA

Županijsko natjecanje iz informatike održano je u OŠ Marije i Line u Umagu na Valentinovo. Una Grgina u Županiji je 6., Samantha Zuban 8., a Lucijan je postigao 9. mjesto - mentorica je Ana Bačić

ENGLJSKI JEZIK - Eva Ikić, 8.a (mentorica Ingrid Dragojević Puzjak)

TEHNIČKA KULTURA

Ime	Prezime	Razred	Osvojeno mjesto	Kategorija
Samantha	Zuban	5. razred OŠ	4	Maketarstvo i modelarstvo
Ema	Kvaternik	6. razred OŠ	12	Graditeljstvo
Gea	Seferagić Pliško	7. razred OŠ	2	Strojarske konstrukcije
Lea	Veljković	8. razred OŠ	3	Elektrotehnika
Marko	Pereša	8. razred OŠ	3	Modelarstvo uporabnih tehničkih tvorevina
Borna	Bistričić	8. razred OŠ	4	Fotografija

Sportski uspjesi

Županijska natjecanja:

Plivanje - 2. mjesto

Odbojka - 2. mjesto (dečki)

Košarka - 4. mjesto (dječaci i djevojčice)

Rukomet - 5. mjesto (djevojke)

Šah - 2. mjesto (djevojke)

GEOGRAFIJA

Lucian Brajković, 5.a, Vedran Jeromela, 5.c, Ema Kvaternik, 6.b - mentorica Branka Jurišić
Petar Šimunić, 6.a - mentorica Goranka Benić

Zbog korona virusa i izvanrednih okolnosti koje su zbog njega nastale, mnoga natjecanja na županijskoj razini nisu održana. Navodimo učenike koji su pozvani su na županijsko natjecanje:

KEMIJA - Ana Rabar, 7.a - mentorica Jelena Bakač

HRVATSKI JEZIK

Eleonora Lenić, 7.c - mentorica Valentina Javoran
Ana Rabar, 7.a - mentorica Marija Benčić Vukičević
Ana Tanasković, Michael Okmaca, 7.b - mentorica Evelina Majcan Lenić

POVIJEST

Paola Vuković, 8.c, mentorica Sanja Pereša Macuka

Lidrano

Ivona Blagajčević, 5.c - mentorica Larisa Hrelja Drandić

Održana je 11. Informatička štafeta

11. Informatička štafeta održana je 12. prosinca 2019. godine u Osnovnoj školi Tone Peruška, Pula. Naša ekipa osvojila je treće mjesto, a predstavljali su nas: **Samantha Zuban (5.r.)**, **Ivan Pejić (6.r.)**, **Mihael Okmaca (7.r.)** i **Marko Bodul (8.r.)**. Samantha Zuban, 5. r. ujedno je i najuspješnija petašica. Uspješnim informatičarima mentorica je Ana Bačić. Čestitamo!

„Pula - moj grad“ - prvi u gradu!

U kategoriji Multimedijsko djelo najboljim je proglašen uradak braće Frana i Luke Pustijanac iz 5.a razreda.

Intervju s profesoricom Brankom Jurišić

Ovaj nam je intervju bio prvi mali izazov, prvi koji smo odradili u jeku pandemije. Odlučili smo intervjuirati profesoricu geografije Branku Jurišić. Ona ubrzo odlazi u mirovinu, a učenici na njenim satovima često znaju uživati.

Koji ste fakultet završili?

Filozofski fakultet u Ljubljani, geografiju i sociologiju.

Zašto ste se odlučili baš za geografiju, kako ste se odlučili raditi u školi?

Iz znatiželje. Volim putovati, upoznavati različite krajeve i ljude. U mladosti sam planinarila po Alpama. Divila sam se krajolicima. U životu je teško obići svaki kutak Zemlje, ali možeš putovati mislima. Znanje iz geografije pomaže da lakše razumiješ život ljudi u različitim krajolicima. Da postanem učiteljica, bilo mi je valjda suđeno od djetinjstva. Kad smo se kao djeca igrali škole, uvijek me dopala uloga učiteljice. Profesorica metodike na fakultetu također me stalno ohrabivala.

Imate li neki veći uspjeh s našim učenicima u natjecanjima?

Sretna sam što mnogi učenici vole geografiju. S najmarljivijima odlazim na natjecanja. Svake godine postižu lijepo rezultate na županijskom natjecanju. Neki su sudjelovali i na državnim natjecanjima.

Je li Vam možda teško održavati komunikaciju u ovim kriznom vremenu s učenicima, a posebno s Vašim razredom?

Trenutna situacija jako je promijenila oblik komunikacije. Zadovoljna sam što učenici pristojno komuniciraju na daljinu. Priznajem da mi se komunikacija „uživo“ više sviđa. Volim čuti i vidjeti sugovornika. Sada se često pitam: „Jesam li im dobro napisala upute? Jesu li učenici shvatili što sam im htjela poručiti?“

Mislim da moj razred i ja komuniciramo dobro.

Često nam u školi znate spomenuti Vaš rad u večernjoj školi. Koje je Vaše iskustvo?

U večernjoj školi sam radila malo, na početku svog radnog vijeka. Geografiju sam poučavala odrasle. Danas mi je to iskustvo zanimljivo jer mi je poznato kako se odnos do škole i znanja s godinama života mijenja.

Volite li putovati? Koje biste putovanje posebno izdvojili? Imate li nekakvih planova za daljnja putovanja? Koje prijevozno sredstvo najviše preferirate na putovanju?

Putovanja obožavam i svako mi je putovanje bilo zanimljivo. Posjetila sam nekoliko europskih država. U mladosti i Rusiju, Ukrajinu, Armeniju te Gruziju. Od nedavnih putovanja bih izdvojila Siciliju i Barcelonu. Siciliju zbog vulkanskog prostora i bogate povijesne baštine. Barcelona je predivan grad. Oduševile su me zgrade arhitekta Antonija Gaudija. Volim putovati Hrvatskom. Svaki kutak naše domovine je poseban i jedinstven. Prijevozno sredstvo mi je manje važno. Automobil, autobus, vlak, zrakoplov, brod. Sve dolazi u obzir. Samo da se kreće. Jedino se mogu teško zamisliti na prekoceanskom brodu jer se krajolik na putovanju preko oceana danima ne mijenja.

Za Vas, kao geografa, koje je najljepše mjesto u Sloveniji koje bi svatko trebao posjetiti?

Slovenija je, kao i Hrvatska, zemlja prirodnih i tradicijskih različitosti. Kao geograf bi preporučila posjet alpskom prostoru jer je prirodno drugačiji od našeg zavičaja. Visoke planine, ledenjačka jezera, brze rijeke. Na primjer Bled, Bohinj, dolina Soče.

Rodom ste iz Slovenije, ima li razlike između ljudi u Sloveniji i Hrvatskoj?

Da, djetinjstvo i mladost sam pro-

vela u Sloveniji. Za nju me vežu lijepi osjećaji, rodbina, prijatelji. U Hrvatskoj živim već više od trideset godina i zadovoljna sam. Družim se s divnim ljudima, puno sam učenika upoznala. Ne vidim neke razlike između ljudi u Sloveniji i Hrvatskoj. Puno više je sličnosti.

Imate li poštalicu koju često koristite?

Vjerujem da to ti znaš bolje od mene. Učenici učitelje pomno promatraju i sigurna sam biste ih znali nabrojiti nekoliko.

Volite li dokumentarce, kakve?

Najviše volim dokumentarne filmove geografskog i povijesnog sadržaja. Od zadnjih dokumentaraca koje sam gledala izdvojila bih Boje Kine. Prema bojama koje se u Kini najčešće koriste u slikarstvu, na odjeći, posuđu (crvena, plava, žuta, zelena) opisali su kinesku kulturnu baštinu i krajolike.

Imate li kućnog ljubimca?

Sedamnaest sam godina imala psića. Pudlicu i zvao se Odi. Bio je jako pametan i komunikativan pas. Sad više nije s nama. Sjećanja na njega i danas mi bude nježne osjećaje.

I za kraj, što najviše volite slušati od glazbe?

Volim glazbu. Opušta me, podiže mi raspoloženje. Sama vrsta nije mi toliko važna, nego kakve osjećaje budi u meni. I na našim čajankama mi je zabavno.

Gabrijela Brezović, 8.a

Plastika - stalni stanovnik Jadrana

U ponedjeljak, 24. ožujka 2020. godine učenici sedmog razreda proveli su sat biologije u školskoj knjižnici. Posjetila nas je gospođa Mirta Smodlaka Tanković, doktorica znanosti i znanstvena suradnica u Laboratoriju za evolucijsku ekologiju iz Centra za istraživanje mora. Ova vrsna stručnjakinja za problem zagađenja mora pokušala je učenicima približiti temu plastike u Jadranu. Učenici su saznali da u moru ima više plastike nego što su mogli zamisliti te da je plastici potreban dugi niz godina da bi „nestala“ iz prirode,

točnije okoliša. Gospođa Mirta već dugo proučava problem plastike i učenike je dodatno informirala o novim znanstvenim saznanjima.

Nakon zanimljivog predavanja učenici sedmih razreda naučili su nešto novo o problemu plastike koja se nalazi svugdje oko nas, a da često mnogi toga nismo bili svjesni.

Učenici sada znaju da je plastika jako teško razgradiva i nadamo se da će je pametnije koristiti.

Martina Grabar

Geometrija je uvijek tu - stručno predavanje u Beogradu

Geometrija je opipljiv prostor, to je onaj prostor u kojem dijete diše, živi i kreće se. To je prostor koji učenik mora naučiti poznavati, istraživati i osvajati, kako bi u njemu bolje živio, disao i kretao se.

H. Freudenthal

U svakoj fazi učenja kod učenika valja razvijati prostorni zor za prepoznavanje geometrijskih svojstava i simetrija u objektima iz realne stvarnosti i svakodnevnog života. Veliku ulogu u stjecanju tih znanja i vještina imaju geometrijski dokazi. Stručno predavanje o geometrijskim dokazima i njihovom postupnom uvođenju u višim razredima osnovne škole održali su djelatnici naše škole mr. sc. Predrag Dukić i Maja Kalebić, prof. na Državnom seminaru matematičara Srbije. Seminar je organiziran za 500 sudionika na fakultetu u Beogradu.

U Povijesnom i pomorskom muzeju Istre

Istražujući parkovnu baštinu našeg grada, Mladi povjesničari zaputili su se u Pomorski i povijesni muzej. U muzeju nas je dočekala viša kustosica Gordana Milaković i predstavila nam Zbirku starih razglednica. Proučavajući stare razglednice i fotografije otkrili smo nepoznato lice našeg grada - Centar kakav danas poznajemo nije postojao, a posvuda su bile močvare, groblja; gdje su danas parkovi, nekad su bile zgrade, a gdje su bile močvare, danas su parkovi.

U povratku smo obišli najljepše pulske parkove. Oni su, u sklopu projekta Boška, ove godine bili tema našeg istraživanja.

Bovec 2020.

Od 24. 2.- 29. 2. naši su učenici četvrtih i petih razreda boravili u slovenskom gradiću Bovec.

Tjedan je to druženja i prijateljstva koji se odvija treću godinu najmjenice u Bovcu i tijekom lipnja u Puli. Domaćini su za nas pripremili raznovrsne sportske i edukativne sadržaje. Ponedjeljak i utorak obilježile su maske, najprije u likovnoj radionici, a potom na maskenbalu. Vrijeme maskara zaključili smo na glavnom gradskom trgu gdje smo uz šale i smijeh presudili ovogodišnjem Pustu.

U prijedodnevrim satima svladavali smo snježne padine na 2300 m visokom skijalištu Kaninu. Neki su skije zamijenili sanjkama, ali svakako smo uživali u svježem napadanom snijegu, prekrasnom vremenu i očaravajućem pogledu na obližnje planinske vrhove.

Jedini kišni dan, srijedu, iskoristili smo kako bismo naučili nešto o ovom prekrasnom kraju. Posjetili smo gradić Kobarid i Kobarški muzej gdje smo uz stručno vodstvo, vrlo živopisno i primjereno doznali o dramatičnim bitkama, ali i toplim ljudskim pričama koje su obilježile teško razdoblje 1. svjetskog rata u ovim područjima.

O tisućljetnoj tradiciji izrade sira čuli smo obilazeći mljekaru „Planika“. Ondje smo se okušali u mužnji „krave“ te ručnoj izradi maslaca koji smo potom kušali. Bila je to dodatna energija za sutrašnje prijepodne na padinama Kanina. Dan smo zaokružili kinom i pizzom s domaćinima.

U četvrtak poslijepodne upriličen je prijem kod gradonačelnika Bovca Valtera Mlekuža. On je prigodno pozdravio naše učenike i profesore izrazivši zadovoljstvo ostvarenom suradnjom dviju škola. Lijep je to način da se sačuva sjećanje na našu sugrađanku, učiteljicu M. Matić koja je tragično

stradala na ovim prostorima. Zajedno smo obišli mjesto tragedije gdje smo joj odali počast i zapalili svijeću. Zadnjem danu boravka u dolini Soče dodali smo malo adrenalina. Naime, domaćini su nam organizirali pješačku turu, obilazak slapa Virje te kraću feratu sa zip lineom nad slikopisnim jezercem.

Sve večeri učenici su boravili u obiteljima domaćina gdje su i noćili te se ujutro pripremali za nove aktivnosti.

Na kraju, kako to obično bude, nakon druženja i novih prijateljstava, suze na rastanku, uz zagrljaje i iščekivanje ljeta i novih zajedničkih avantura.

Evelina Majcan-Lenić, prof.
Salja Sijarić, prof.

Dan ružičastih majica

Dana 26. veljače 2019. godine obilježili smo Dan ružičastih majica, u cijelom svijetu poznat kao "Pink Shirt Day." Ideja ove akcije nastala je u Kanadi u znak protesta nakon incidenta nasilja koji se dogodio u školi u Novoj Scotiji. Na taj se dan u cijeloj zemlji organiziraju razne aktivnosti, kako po školama, tako i na radnim mjestima, te se nose ružičaste majice kako bi se obilježila borba protiv nasilja među vršnjacima. U Hrvatskoj se taj dan obilježava od 2014. godine. Brojni učenici u školu dolaze odjeveni u roze majice. Na taj način izražavaju stav - stop nasilju.

Fotografija preuzeta iz Glasa Istre (D. Memedović) - učenička formacija.

vom "Trka protiv nasilja", a učenici su na majicama nosili poruke protiv nasilja. Prije početka programa napravila se i milenijska fotografija ovog okupljanja, od sudionika koji su formirali znak u obliku dlana ruke, što predstavlja poruku "Stop nasilju među mladima," ali i petu godišnjicu održavanja utrke.

Evelin Penko, 7.c

Učenici 5. razreda priključili su se velikoj utrci koja se održala u centru grada. Cijela ta manifestacija bila je u organizaciji Policijske uprave istarske i Vijeća za prevenciju kriminaliteta. Trka se odražala pod nazi-

Martina Grabar

Koji razred pohađaš?

Idem u 8.a razred.

Čime se baviš?

Taekwon-do i kickboxingom.

U kojem klubu treniraš?

Klub "Planet Sport", Pula.

Koliki je rizik baviti se tim sportovima?

Ima ozljeda, ali rizik nije velik zbog zaštitne opreme, najviše nastrada nos.

Imaš li neke medalje s europskih i svjetskih kupova?

U kickboxingu da, imam ih puno. Najznačajnije nagrade su mi 2. mjesto s Europskog kupa u Karlovcu.

Koliko su te borbe iscrpne?

Protiv jako dobrih boraca znaju biti iscrpne, ali ima i onih znatnih lakših borbi.

U kojoj si kategoriji?

Starije kadetkinje - 55.

Imaš li neku taktiku kako najbrže rješavaš protivnika?

Najčešće rješavam protivnika kad mi trener govori s klupe što da napravim.

Imaš li slobodnog vremena ili "slobodno" vrijeme provodiš trenirajući?

Slobodno vrijeme uglavnom provodim na treninzima, ali uvijek nađem u tom rasporedu vrijeme za prijatelje i za druženje.

Koji ti je najdraži predmet osim tjelesnog?

Engleski jezik mi je dosta drag i zanimljiv predmet.

Knjiga ili film?

Film - Odbrojavanje.

Za kraj, Martini poželimo da i dalje nastavi nizat sjajne uspjehe i rezultate.

Gabrijela Brezović

Nikola Gojani

Kako se zoveš i u koji razred ideš?

Zovem se Nikola Gojani i idem u 8.b razred.

Koliko imaš godina?

Imam 14 godina.

Baviš li se sportom?

Da, bavim se Taekwon-doom, ITF.

Koliko dugo se baviš Taekwon-doom?

Već osam i pol godina.

Kako ti se zove trener?

zove se Slavko Jereb, i on je u Taekwon-dou postigao veliki uspjeh.

Koji pojas imaš?

Imam crni pojas, II. dan.

Jesi li postigao neki veliki uspjeh?

Da jesam, imam puno medalja i trofej.

Reprezentativac Hrvatske sam već tri godine zaredom.

Kako si raspoređuješ vrijeme između škole i treninga?

Šest puta tjedno imam treninge, čim dođem iz škole pišem zadaću, ali ponekad moram propustiti treninge zbog školskih obaveza.

Gdje treniraš?

U Taekwon-do klubu BAK.

Kako se osjećaš na treningu ili u borbi?

Uživam dok se bavim time.

Kako najčešće provodiš slobodno vrijeme?

Idem vani i družim se s prijateljima.

Koja ti je omiljena vrsta glazbe?

Volim glazbu općenito, sve vrste glazbe.

Imaš li planova za budućnost?

Svakako bih se volio nastaviti baviti sportom.

Dorothy Dea Linić i Stefani Biškupić

Renato Pekarić, 4.b

Iva Rabar, 5.d.

Nakon izvrsnog 1. mjesta na Županijskom natjecanju iz matematike, naša Iva pozvana je na Hrvatsku matematičku olimpijadu za kadete 2020. godine u organizaciji Hrvatskog matematičkog društva.

Natjecanje se provodi u dva kola. Prvo kolo će se održati na daljinu 6. lipnja 2020., a drugo kolo će učenici pisati u svojim županijama 23. lipnja 2020. Želimo joj sreću!!

Lea Veljković

U koji razred ideš?

Idem u 8.c.

Koji ti je omiljeni predmet?

Nemam najdraži predmet, ali jedan od boljih mi je matematika.

Jesi li ikad predstavljala školu na natjecanjima?

Bila sam na Županijskom natjecanju iz tehničke kulture i matematike. Predstavljala sam učeničku zadrugu Svevid.

Što najčešće radiš u slobodno vrijeme?

U slobodno vrijeme družim se s prijateljima, volim fotografirati i raditi nešto kreativno.

Baviš li se sportom?

Bavila sam se odbojkom i atletikom.

Jesi li osvojila neke medalje?

Da, osvojila sam ih dosta, a najviše na koturaljkama kad sam bila mala.

Kakvi su ti planovi za budućnost?

Planiram upisati matematičku gimnaziju, a voljela bih se opet baviti neki sportom. A dugoročno... vjerujem da ću jednog dana postati arhitektica ili dizajnerica interijera.

Imaš li ljubimca?

Trenutno nemam, ali voljela bih imati.

Voliš li gledati filmove? Koji su ti omiljeni?

Volim, jako! Jedan od omiljenih mi je Brzi i žestoki. Volim i serije, jedna od dražih mi je Riverdale.

Koji ti je omiljeni tip glazbe?

Imaš li najdražeg pjevača? Volim slušati sve što je strano, najviše slušam rap, hip-hop i pop. Teško mi se odlučiti za najdraže.

Evelin Penko

Antonia Bojić, 8. b

Adrian Mošnja, 4.b

Intervju- Borna Bistričić

Kako se zoveš?

Zovem se Borna Bistričić.

Koji razred pohađaš?

8.a.

Koji ti je omiljeni predmet?

Fizika.

Čime se baviš u slobodno vrijeme?

U slobodno vrijeme volim ići na bazen i plivati.

U kojem klubu treniraš?

Treniram u PK Pula.

Koliko godina treniraš plivanje?

Plivanje treniram otprilike već sedam i pol godina.

Imaš li još koji hobi?

Volim fotografirati, idem na foto-grupu u školi.

Koliko ti traju treninzi?

Treninzi mi traju od dva do tri i pol sata.

Kako ti se zove trener?

Trener mi se zove Marko.

Jesi li nekad osvojio neku medalju?

Da, jesam, kući imam 8 medalja.

Koji su ti planovi za budućnost?

Volio bih upisati sportsku gimna-

ziju ili tehničku školu (elektro smjer), vjerujem da ću kasnije na studij.

Jesi li ikad predstavljao školu na natjecanjima?

Jesam, dva puta na državnom, u Vukovaru i Rijeci.

Imaš li kućnog ljubimca?

Imam psa, zove se Luna.

Koji ti je omiljeni film?

Uvijek volim pogledati film Odbrojanje.

Evelin Penko

Aleksandra Ivetić, 2.a

Intervju s dječjom dogradonačelnicom Pule Lucijom Peternel

Lucija je školsku klupu na godinu dana zamijenila klupom Dječjeg gradskog vijeća. Kako je postala dogradonačelnicom Pule te mnoga druga pitanja možete pronaći u nastavku ovog intervjuja.

Kako si saznala da možeš postati gradonačelnicom Pule?

Da mogu postati gradonačelnicom, u mojem slučaju dogradonačelnicom Pule, saznala sam na DGV - u (Dječje gradsko vijeće).

Kako si postala dogradonačelnica Pule? Jesi li trebala podnijeti neki zahtjev? Kako si se osjećala nakon proglašenja dogradonačelnice?

Dogradonačelnica Pule sam postala nakon kandidature na Dječjem gradskom vijeću. Nije bilo potrebno podnijeti nikakav zahtjev, samo je trebala volja i želja. Nakon proglašenja dogradonačelnicom Pule, osjećala sam se sretno i ponosno.

Kada si preuzela funkciju dogradonačelnice? Koje su ti obaveze kao dogradonačelnice Pule? Opiši nam u kratko svoju funkciju.

Nisam u potpunosti sigurna kada sam točno postala dogradonačelnicom, no mislim da je to bilo 20. prosinca 2019. godine. Kao dogradonačelnica Pule moram odlaziti na sastanke s ostalim predstavnicima drugih škola, gdje „na stol“ stavljamo ideje o raznim projektima. Mo-

ram sudjelovati u projektima, poput „Dana ružičastih majica“ ili „Dječjeg karnevala.“

O čemu se dogovarate i raspravljate na sastancima?

Na sastancima pričamo o poboljšavanju prostora u kojima mladi borave te kako potaknuti mlade na druženje, ne samo putem društvenih mreža.

Kako usklađuješ školu s funkcijom dogradonačelnice?

Školu bez teškoća usklađujem s funkcijom dogradonačelnice zbog toga što sastanke imamo svaki drugi tjedan. Sastanci nisu toliko strašni da bi oduzimali previše vremena. Nekoliko puta se dogodilo da sam izostajala s nastave zbog funkcije, no odlikašica sam, tako da i nije neki problem.

Imate li nekog tko vas usmjerava na konačne odluke?

Usmjerava nas naša voditeljica Ileana Zahtila koja je uvijek tu za razna pitanja ili nedoumice, ali na kraju sve odluke prepušta nama kao grupi.

Koliko vas se nalazi u Dječjem gradskom vijeću?

U Dječjem gradskom vijeću nas je 22, iz svake škole po dva predstavnika.

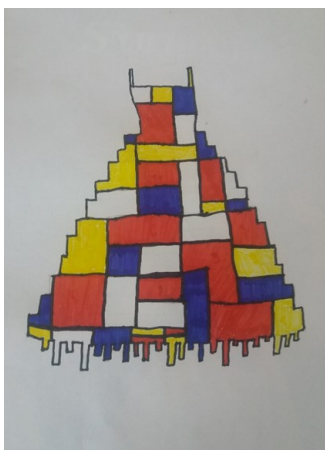
Tko se sve može prijaviti za dječjeg gradonačelnika/gradonačelnicu Pule?

Za gradonačelnika/cu Pule mogu se prijaviti jedino učenici koji se već nalaze u Dječjem gradskom vijeću.

I za kraj, koliko dugo traje mandat jedne dogradonačelnice? Hoćeš li se moći ponovno prijaviti za novi mandat?

Mandat gradonačelnika/ce ili dogradonačelnika/ce traje godinu dana. Nažalost, sljedeće godine se ne mogu kandidirati zbog toga što odlazim u srednju školu, a srednjoškolci ne mogu ući u Dječje Gradsko vijeće.

Gabrijela Brezović

Anamarija Vuković, 4.d

Gaia Joldić, 4.d

Marta Belušić, 4.d

Bojana Rabota, 4.d

Međunarodni dan žena u Čitaonici kluba umirovljenika Pula

U petak 6. ožujka 2020. učenici naše Škole izveli su prigodni program u povodu Dana žena u Čitaonici Kluba umirovljenika. U programu su sudjelovali učenici 2.a razrednog odjela Vito, Karlo, Ana Hela, Martin, Carla, Veronika, Lena i Leona, uvježbala ih je učiteljica Suzana Mrvić. Učenike 3.c razrednog odjela - Niku, Doru, Gre-tu, Marušu, Ivana pripremala je

učiteljica Edita Borojević. Učiteljica 4.a razrednog odjela Gordana Zahtila vodi grupu mladih čakavčiča, a u programu su nastupili Gaia, Lorna, Meri, Uma, Marta, Tin i Toma.

Profesionalnim vođenjem programa Erika i Lana (7.a) zaintrigirale su naše nonice i noniče koji su pozorno slušali vesele i duhovite

recitacije učenika nižih razreda, a posebno one na čakavskom narječju.

Učenici viših razreda Lana, Erika, Amadea (7.a) te Nikolina, Eva, Massimo i Erik (8.a) pročitali su pjesme u prozi Ive Andrića, Zapis o ženama Antuna Branka Šimića i lirsku pjesmu indijskog pjesnika Tagorea. Pročitanim tekstovima podsjetili su nas na značenje i misterij ženskoga bića kao vječitu inspiraciju umjetnicima.

Posebnu pozornost publike privukli su naši učenici glazbenici, polaznici Glazbene škole, Studija Zaro i drugih glazbenih tečajeva. Karlo, Erika (7.a) i Dominik (8.a) svirali su na gitari, Sara (5.a) na violini, a Paola (4.a) svirala je na flauti.

Bogat i raznovrstan program svidio se članovima Kluba umirovljenika što su pokazali velikim pljeskom nakon svake izvedbe. Na kraju je zamjenice predsjednika gradske organizacije Istarske

stranke umirovljenika Pula Zorka Lončar darovala naše učenike velikom košarom punom slatkiša.

Amadea Alaber i Erika Vitasović (7.a)

Dan kruha

Svake godine u listopadu slavimo Dan kruha i plodova zemlje. I ove smo godine uz pjesmu i ples obilježili svima dragu proslavu.

Jučer sam s mamom pekla kukuruzni kruh. Bio je jako fin. Kad je tata došao kući, mi smo mu ponudile kruh. Tata ga je pohvalio.

Ivana Pucar, 2.a

Kruh je jako zdrava hrana. Moja nona kupuje francuski kruh.

Mnoga djeca danas nemaju kruha, a netko ga baca u smeće.

Ja volim kruh koji peče moj tata.

Kruh se cijele noći peče da ujutro u pekarnici zamiriše.

Maša Zenzerović, 2.a

Ja jako volim jesti kruh. Mama i tata peku najbolji kruh. Ja im pomazem.

Danas sam išla staviti svoj kruh na školsku izložbu. Svi su donijeli lijepe krušne proizvode.

Kasnije sam se počastila kruhom i bila jako sretna.

Plavša Marieta, 2.a

Dvije sreće u par minuta - BLIZANCI

Većina nas na ovaj svijet dolazi sama i volimo o sebi misliti kao o jedinstvenim bićima. Braća i sestre ponekad si uopće ne sliče. Ponekad nam netko kaže kako imamo iste oči kao tata ili kosu kao mama. Ipak, događa se da ljudi imaju svog parnjaka - jako sličnog, ponekad i istog. Naravno, govorimo o blizancima. Odlučili smo proučiti taj fenomen. Zašto se događa, koliko je to često i kako je živjeti sa svojom vlastitom kopijom? Odlučili smo da je najbolje pokušati istražiti iz prve ruke, pronaći blizance u našim redovima i razgovarati s njima.

Činjenice o blizancima koje možda niste znali:

- u drugoj polovici 20. st. broj blizanaca je porastao za oko 76 %, no broj jednojajčanih (identičnih) blizanaca ja ostao isti (oko 3 do 5 na tisuću poroda).
- postoji veća vjerojatnost da će se blizanci roditi prijevremeno i imati malu težinu
- veća je šansa da blizanci budu ljevoruki; često je jedan od blizanaca ljevak
- iako bi mogli izgledati posve isto, može ih se razlikovati po otisku prsta i obliku pupka
- psi će uvijek raspoznati o kojem se blizancu radi.

Lucija Marija i Josipa Magdalena Kandžija

Seke blizankinje imaju 11. godina, idu u 5.a razred. Rođene su 13. prosinca 2008. Josipa je pet minuta starija od Lucije. Kad su se rodile, imale su oko 1 kg. Zbog male kilaže uslijedila je borba za život, no naše su se palčice, borile kao lavice.

Seke se ne vole isto oblačiti, ne vole zajedno pisati domaću zadaću, ne pomažu si u učenju, Josipa je sklonija suradnji, dok ta ideja Luciji nije baš draga. Sestre su veoma različite, npr. Josipa je kreativnija i više vremena želi provoditi sa svojom mlađom sestrom, dok bi Lucija voljela više privatnosti i urednija je. Djevojke su nam u razgovoru otkrile da među njima često izbijaju svađe, a kao male bile su jako nestašne pa su svađe čak završavale tučom, no sada se ponašaju kao prave male dame, dostojno svojih godina. Iako se ne bi reklo, one su već s devet godine postale tete.

Ove slatke djevojke usprkos neslaganjima, ipak se puno vole.

Evelin Penko

Niko i Nora Hošnjak

Blizanci iz 8. a razreda, rođeni 2. 5. 2005. Niko je rođen malo prije Nore. Nora je imala 2,700 kg, a Niko 2,100 kg. Niko je bio slabiji i mršaviji i gotovo završio u inkubatoru.

Niko i Nora se dobro slažu i zajedno pišu zadaću. Treniraju atletiku i odlični su učenici. Kažu da dijele sve tajne, vole sličnu hranu, ali ne i glazbu. Pomažu si u problemima i uvijek su spremni pomoći jedan drugome. Imaju slično društvo, ali ne izlaze uvijek zajedno. Kada roditelja nema, Nora je glavna.

Nora je urednija, a Niko brži. Niko najviše voli matematiku, a Nora kemiju i hrvatski. Nora više voli filmove i knjige, a Niko igrice. Nora sluša pop, Niko rep i hip hop. Kažu da se razlikuju po karakteru. Niko nema strpljenja, a Nora je oprezna i strpljiva.

Zanimljivo je da ih na neki način veže telepatija - kada jedan pjevuši u sebi, drugi odmah zapjeva.

U budućnosti bi Nora htjela postati pedijatrica ili farmaceut, a Niko pilot.

Emily Batelić

Tajna i Hrvoje Benčik

Tajna i Hrvoje su se rodili 13. 1. 2006. godine. Hrvoje se rodio 5 minuta ranije. Pošto su se rodili prerano, završili su u inkubatoru. Kada nema roditelja, Hrvoje je glavni. Ponekad si pomažu, ali si ne odaju tajne. Ništa ne treniraju.

Tajnnini najdraži predmeti su likovni i povijest, a Hrvoje voli engleski i tjelesni. Tajna želi postati slikarica, a Hrvoje još ne zna.

Hrvoje više voli izlaziti vani, dok Tajna provodi svoje slobodno vrijeme kod kuće crtajući. Oboje vole igrati igrice.

Ponekad se zajedno družu, ali nemaju isto društvo. Imaju isti stil glazbe. Slušaju HIP-HOP i rep, Tajna još voli slušati indie. Ponekad se čak i svađaju.

Imaju kućnog ljubimca, mačka Melvina. Hrvoje se više brine o mlađemu bratu Borni. Zajedno pišu

zadaću i uče. Hrvoje je ljevak, a Tajna dešnjak. Vole jesti istu hranu.

Zanimljivo je to da Hrvoje i Tajna brinu jedan o drugome i osjećaju neku vrstu telepatičke povezanosti.

Emily Batelić

Andrej i Antonio Pavlić

Andrej i Antonio idu u 5. c razred. Rodili su se u Rijeci 23.7. 2008. Antonio se rodio s manje kilograma pa je morao u inkubator. Oni su obojica dešnjaci i kažu da ne osjećaju nikakvu posebnu blizanačku povezanost.

Ponekad se svađaju i nikad ne uče zajedno. Antonio je uredniji, odgovorniji, nešto bolji u školi, dok je Andrej malo opušteniji. Antonio trenira odbojku, a od predmeta su mu omiljeni povijest i likovni, dok Andrej obožava tjelesni i informatiku. Najbolje se slažu oko nogometu - obojica ga obožavaju.

Andrej bi se u budućnosti najviše volio baviti nogometom, a Antonio, koji jako voli životinje, želi postati veterinar ili možda odvjetnik.

Sami su (nemaju braću i sestre) i dijele sobu. Antonio voli biti glavni. Možda zato jer je dvije minute stariji?

Igrice izbjegavaju igrati zajedno jer se oko toga često posvađaju.

Imati brata blizanca nije svaki put lako, jer vas roditelji uvijek uspoređuju, ali ovi su dečki odlični učenici, jako dobri prijatelji, omiljeni u

društvu, istovremeno slični, ali i vrlo različiti.

Gabrijela Brezović

Noć punog mjeseca, 4.b

Katarina i Klara Vuković

Sestre Vuković idu u 7. c razred. Rodile su se 20. ožujka 2007. godine. Katarina je starija tri minute.

Kažu da se svađaju barem jednom dnevno. Prolaze s odličnim uspjehom. Nemaju si običaj pomagati oko zadaća, ali se međusobno ispituju.

Zanima ih slična glazba, sportovi, filmovi i serije, ali odjeća im definitivno nije u istom stilu.

Katarina i Klara jedna pred drugom nemaju tajni, bar tako kažu.

Ljudi koji ih ne poznaju dobro, vrlo ih teško raspoznaju. Kada su bile bebe, bilo ih je jako teško razlikovati pa su ih razlikovali po boji odjeće. Obje su uredne, ali Klara je urednija. Diješe zajedničko društvo i uvijek izla-

ze zajedno.

Iako su jednojajčane blizanke, nemaju takav osjećaj. Povezane su, ali ne i iste.

Kako bismo provjerili njihovu priču, raspitali smo se kod njihovih najboljih prijateljica. One kažu da je Katarina nervoznija, a Klara opuštenija. Katarina je dešnjakinja, a Klara ljevakinja. Katarina je jako škakljiva, a Klara nije.

Bave se istim sportom - tenisom. Nemaju iste simpatije, ali dečki ih baš i ne opterećuju.

Seke nisu same, imaju brata i sestru, ali one su najpovezanije.

Aleksandra i Anastasia Fedorovsky

Aleksandra i Anastasia blizankinje su iz 6.c razreda. Iako sitnija, Aleksandra je dvije minute starija.

Rodile su se u Zagrebu. Imale su malu porođajnu težinu (Aleksandra 2 kg, Anastasia 1,8 kg) pa je Anastasia prvo vrijeme morala provesti u inkubatoru.

Omiljeni im je predmet povijest, Aleksandra je malo urednija i obje su dešnjakinje. Sestre Fedorovsky jako vole slikati, najčešće na tabletu. Nadarene su i njihovi su radovi često na školskim panoima. U budućnosti planiraju upisati umjetničku školu, a jednog danas planiraju studirati. Mama im je iz Rusije pa govore ruski jezik. Slušaju sličnu glazbu i imaju isto društvo.

Kad su bile male, odijevali su ih jednako pa su ih ljudi znali i mijenjati. Sad imaju različiti stil i obje nose naočale.

Uvijek su zajedno, čak možda i previše, pa se ponekad imaju potrebu i razdvojiti. Kad se ne slažu najbolje, znaju izbijati svađe. Zadaće rijetko pišu zajedno, a zna se dogoditi da obje zaborave na zadaću.

Kažu da je negativna stvar kod blizanca to što te okolina vječno uspoređuje. A pozitivna? To što nikad u životu nisi sam.

Martina Grabar

Leona Kuzmanović, 4.b

Mauro Butući, 4.d

Tena Jozanović, 3.c

Bojana Rabota, 4.d

Luka i Fran Pustijanac

Luka i Fran rođeni su 24.11. 2008. Luka je stariji jednu minutu. Rođeni su carskim rezom.

Zanimljivo je da Luka piše lijevom rukom, a Fran desnom. Luka je uredniji, glavni je u kući, a Fran je društven i bolje se snalazi među prijateljima.

Braća kažu da se uvijek slažu, pišu zajedno zadaće, ali ne prepisuju - svatko piše svoje odgovore. Slobodno vrijeme najradije provode vani s prijateljima u ulici i treniraju atletiku, a kada je ružno vrijeme, doma su u sobi i igraju se lego kockicama. Zajedno igraju kompjuterske igrice.

Franov omiljeni predmet je engleski jezik, a Luki je najdraža matematika.

Budući da su u ovoj godini postigli veliki uspjeh na informatičkom natjecanju „Pula - moj grad,” na kojem su osvojili prvo mjesto sa svojim multimedijalnim radom, pitali smo ih kako zajedno surađuju na projektima. Dječaci su odgovorili da jedan predloži temu, a drugi ga nadopunjuje. Tjekom izrade se dogovaraju tko što radi.

Bilo je zadovoljstvo upoznati složnu braću Pustijanac, a budući da idu tek u 5. razred, od njih očekujemo još puno, puno uspjeha.

OŠ Vidikovac na 14. informatičkom natjecanju povodom Dana Grada

Tijekom travnja 2020. godine održano je natjecanje iz informatike „Pula – moj grad“ u organizaciji Društva informatičara Pula. Sudjelovalo je preko 3000 učenika pulskih osnovnih škola.

Ove godine, zbog poznate zdravstvene situacije, sve je organizirano virtualno. Natjecanje se provodilo u dvije kategorije: a) Digitalni crtež i b) Multimedijско djelo - koje obuhvaća animirani film, animaciju, kratki film i prezentaciju. Glavna tema ovogodišnjeg natjecanja bila je RADOSNA PULA. Kriteriji bodovanja bili su originalnost, cjelovitost, tehnička složenost i dojmljivost

U kategoriji Digitalni crtež među TOP 10 ušao je naš Tedi Veličković, učenik 7. razreda.

U kategoriji Multimedijско djelo najboljim je proglašen uradak braće Frana i Luke Pustijanac iz 5.a razreda.

U TOP 10 učeničkih radova ušli su Dario Starčić (5. r) i Katarina Vuko-

vić (7. r).

Svoj su doprinos lijepim radovima dali i učenici naše škole Manuel Lenić, Dominik Ivanović, Lara Kukulja, Lucian Brajković, Mara Matošević i Nora Sekulić.

U obje kategorije, prvoplasirana tri učenika dobili su vrijedne informatičke nagrade. Deset najboljih dobilo je priznanja.

Ove godine je na završno bodovanje, nakon selekcije radova od strane učitelja u matičnim školama, pristiglo 38 radova u kategoriji Digitalni crtež i 36 radova u kategoriji Multimedijско djelo.

Čestitamo učenicima i mentorici Ani Bačić!

Nastava na daljinu- informatika

Na online nastavi informatike učenici osmih i šestih razreda pridružili su se ljudima diljem svijeta i u tjednima izolacije i zabrana posjeta muzejima, rekreirali su umjetnička djela. Zadatak je bio u PowerPointu Officea 365 urediti slajdove koji će, između ostalog, sadržavati umjetničko djelo i njihovu prilagodbu djela današnjem vremenu.

Također, naučili su izrađivati qr kodove (služe za brzi pristup podacima). QR kodove može očitati svaki mobitel s fotoaparatom i pristupom internetu koji ima instaliranu aplikaciju za čitanje QR kodova.

Neki uspješniji radovi:

Učiteljica Ana Bačić

Čajanka report - Što radimo kad ništa ne radimo? Zabavljamo se!

U ovoj školi vrijedi jedno staro pravilo: „Kad se radi, radi se, a kad se zabavljamo, onda to radimo glasno.“

Ove smo školske godine usprkos štrajku, velikoj 50. obljetnici i korona izolaciji za kraj, uspješno održali čak tri čajanke: Halloween, Božićnu čajanku i čajanku za Valentinovo. Tradicija čajanki održala se već preko četrdeset godina. Školski se marendarij nekoliko puta godišnje pretvara u plesni podij, montira se disko-kugla, zvučnici, reflektori i tematski se uređuje prostor.

Kao što svi znamo, to je nešto što se ne propušta. A kako smo se ludo zabavljali, možete provjeriti u našoj galeriji.

Kažu da „visimo“ na TikToku“

Jeste li čuli za TikTok?

TikTok je jedna od najpopularnijih aplikacija na svijetu, a dolazi nam iz Kine. Postala je mega popularna među mladima brzinom svjetlosti. Tu možete pronaći kratke, spontane i šaljive snimke.

Svatko može snimiti video i objaviti ga koristeći se raznim filterima s glazbom u pozadini. Cilj je dijeliti sadržaje i privući što više publike.

Dorothy Dea Linić

Putovanje Hrvatskim zagorjem i Međimurjem

U jutarnjim satima, 24. rujna 2019. učenici osmog razreda krenuli su na dugoočekivanu ekskurziju. Glavne točke četverodnevno putovanja bile su Čakovec, Varaždin, Kumrovec, Sveti Martin na Muri, dvorac Trakošćan i Velik Tabor, Krapina, Marija Bistrica, Lepoglava, Oroszlavlje...

Prvo odredište bio je ručak u restoranu „Stara vodenica“ u Klanjcu. Poslije finog i obilnog ručka, zaputili smo se u Kumrovec. Kumrovec je maleno etno-selo, rodno mjesto Josipa Broza Tita. U tom selu mogli smo vidjeti kako izgleda starinska zagorska kuća, tradicionalne alate, zanate, te posjetiti rodnu kuću Josipa Broza Tita. Nakon kratkog obilaska Kumrovca, posjetili smo dvorac Velik Tabor. Veliki Tabor poznat je po legendi o Veroniki Desinić, koja je zbog zabranjene ljubavi pobjegla u Sloveniju pa je za kaznu optužena kao vještica i zazidana u zid dvorca. Posljednje odredište tog dana bio nam je hotel Terme Jezerčica, hotel s termalnim bazenima u kojem smo bili smješteni.

Sljedećeg jutra obišli smo dvorac Trakošćan. Dvorac je smješten na brežuljku. Lijep je i dobro

očuvan, a obilazeći unutrašnje prostorije mnogima je bio zanimljiv njihov način spavanja. Naime, kreveti su iznimno maleni za današnje pojmove. Dvorac je do 1944. godine bio u vlasništvu obitelji Drašković. Ima umjetno jezero pa ga to čini još ljepšim i posebnijim.

Nakon Trakošćana zaputili smo se u Krapinu posjetiti Muzej krapinskih neandertalaca. U prirodi izvan Muzeja, nalazi se brijeg Hušnjakovo. Na Hušnjakovu brijegu poslušali smo predavanje kako je Dragutin Gorjanić Kramberger pronašao neobične

kosti i poslao ih na analizu.

U popodnevnom satima posjetili smo Varaždin i Lepoglavu.

26. rujna posjetili smo Sveti Martin na Muri, splavarili rijekom na granici Hrvatske i Slovenije. U Čakovcu smo obišli centar grada i Muzej Međimurja,

a u Ludbregu vidjeli centar svijeta.

Zadnjeg dana obišli smo Mariju Bistricu i Park znanosti u Oroslav-

lju.

Učenici su se lijepo proveli na putovanju, najzabavnije je bilo u bazenima Terme Jezerčica.

Nadamo se da su se i učitelji lijepo proveli s nama?

Gabrijela Brezović, 8.a

Periska i kornjača

Na dnu Jadranskog mora, zakopana živi periska. Nitima se veže za dno. Ona je zaštićena vrsta školjke i ne smije se dirati. U moru živi i kornjača, glavata želva. Ona je isto zaštićena vrsta.

Jednog jutra, dok je kornjača tražila hranu po dnu, upoznala je perisku.

PERISKA: Bok, tko si ti?

KORNJAČA: Ja sam glavata želva. Imam 20 godina i težim 35 kilograma. Tko si ti?

PERISKA: Ja sam školjka periska. Pripadam rijetkoj vrsti školjke. Na svijetu nas ima sve manje.

KORNJAČA: Zašto?

PERISKA: Zato što se u moru pojavio opasan virus zbog zagađenja. Puno mojih prijatelja je uginulo.

KORNJAČA: I nas je sve manje.

PERISKA: Zašto?

KORNJAČA: Zato jer ljudi bacaju smeće u more. Moja prijateljica je progutala plastične čepove i uginula. Tužna sam zbog toga.

PERISKA: Ljudi ne bi smjeli to raditi. More treba biti čisto.

KORNJAČA: Da, trebaju čuvati sebe i okoliš u kojem žive. Samo zdrav i čist okoliš može pružati lijep život.

Znaš, i ljude je napao virus - korona virus. Sada moraju biti u kućama jer ne znaju lijek kojim bi se zaštitili.

Već mjesec dana su u izolaciji. Zbog toga su zrak i more čišći jer ih nitko ne zagađuje.

PERISKA: Želim svima dobro zdravlje. Sve će tada biti ljepše.

More je naš dom i čuvati ga treba. Ljudi moraju čuvati svoj dom, svoju Zemlju, kako bi cijeli svijet bio sretniji.

Karol Anton Odošić, 3.b

“Čuvajmo Zemlju i prirodu na njoj, jer ih nismo naslijedili od svojih djedova i očeva, nego smo ih posudili od svojih potomaka.”

Poglavica Bik
Koji Sjedi

**Grančica cvjeta
Travnica je zelena
Sunce nas grije**

Adrian Isanović, 1.c

**Miris cvijeta
Vjetrić lagano pirka
Maca drijema**

Tajana Jakus, 1.c

Psi koje vlasnici više ne trebaju

Ljudi su stvarno postali neodgovorni prema životinjama. Pogotovo prema svojim psima. Kad shvate da je pas prevelika obaveza, ostavljaju ih u kontejnerima i kutijama pokraj ceste da umru. Kao da nemaju savjest. Možda je i nemaju...

To nikako ne mogu shvatiti jer psi su živa bića i imaju osjećaje kao i mi.

Nažalost, većina ostavljenih pasa još su štenci ili stari i bolesni psi pa ne mogu sami preživjeti. Ljuti me što su svi azili prepuni i što sam shvatio da na svijetu ima puno neodgovornih ljudi. Nažalost ima i ljudi koji uzmu pse jer su im slatki, a nakon što odrastu, više ih ne žele pa ih izbacuju na ulicu ili ih odvedu u azil. Na kraju svi psi završe na istom mjestu, bez svog doma.

Na svu sreću postoje i volonteri koji privremeno udome pse, a neki psi nakon toga svoj dom zauvijek pronađu kod tih volontera. Tako je udomljen i pas mojih susjeda. Zove se Oto. Pronađen je s njegovom braćom u kontejneru kod Štinjana kad su bili štenci. Prvo je bio udomljen samo na tjedan dana, da vidi kakav je to pravi "pseći život". I na kraju je ostao. Sada živi s još jednim psom kojeg su udomili još prije puno godina. Oto sada živi punim "psećim" plućima.

Ne razumijem ljude koji uzmu psa, samo zato što je sladak, a da ne razmisle kako će jednom taj pas odrasti. Kako mogu spavati kad znaju da su živo biće istjerali iz vlastitog doma i obitelji? Pitam se jesu li ljudi veće životinje od pasa. Stvarno neki psi takve neodgovorne vlasnike ne trebaju.

Lukas Joldić

Nikol Damijanić, 2.c

Proljetni igrokaz

Na planini Učki radoznala bubamara upoznala je žutog leptira.

Sletio je na učkarski zvončić gdje je i ona odmarala.

Za sve koji ne znaju, učkarski zvončić je samonikli i zaštićen cvijet.

Razgovarali su o izletnicima koje su oboje vidjeli da ostavljaju svoje smeće u prirodi. Brinuli su i o sve češćem izbacivanju zagušljivih plinova iz tvornica koji se šire nebom. Bojali su se kiselih kiša koje bi njihove živote mogle ugroziti.

Leptir: Moji rođaci, koji žive u Gorskom kotaru, su baš sretni. Tamo nema puno tvornica i ne padaju kisele kiše.

Bubamara: I s mojim rođacima je slično. Ne moraju trpjeti ljude koji zagađuju okoliš. Nema tvornica i nemaju problema s bacanjem smeća.

Učkarski zvončić: Jadan ja. Mojih je rođaka sve manje. Moja je vrsta pred istrebljenjem, a ljudi ništa ne poduzimaju kako bi nam pomogli da opstanemo.

Bubamara: Ljudi se moraju promijeniti. Ne smiju zagađivati zrak, vodu, biljke i životinje jer će tako uništiti i sami sebe.

Leptir: Moraju se početi ponašati odgovorno i razmišljati o budućnosti.

Učkarski zvončić: Baš tako. Čuvajući druga živa bića, oni čuvaju i sebe.

Njihov je razgovor čuo dječak Juraj koji je planinaro sa svojim tatom. Kad je došao kući, na internetu je objavio članak o tome kako je važno čuvati prirodu i njene stanovnike. Odgovorni ljudi pročitali su apel dječaka i ugradili su filtere u tvornice. Otrovnih plinova bilo sve manje.

**Uskrs je veselje
Zec nosi jaje
Košara je šarena**

Ivona Dujmenović, 1.c

**Ptice cvrkuću
Biljke su u cvatu
Vjetrić puše**

Luka Grabar, 1.c

Nakon par mjeseci susrelo se staro društvo na istome mjestu.

Leptir: Pogledajte! Tvornice više ne ispuštaju plinove u nebo.

Učkarski zvončić: Jupiiii!

Bubamara: Jupiiii!

Leptir: Napokon su ljudi počeli razmišljati o nama.

Veselje je trajalo cijeli dan. Juraj je svojim prijateljima u razredu ispričao priču o učkarskom zvončiću i njegovim prijateljima. Objasnio im je važnost zaštite okoliša i poručio:

Čuvajte biljke i životinje jer na taj način čuvate i svoj život!

Juraj Kvaternik, 3.b

Aleksia Vitasović, 2.c

Veronika Krajcar, 2.a

Odbačeni psi, tema koja se ne spominje često. Teško mi je povjerovati da takvi psi postoje. Znam samo za one sretne pse koji uživaju u dugim šetnjama sa svojim vlasnicima.

Sami, uplašeni, gladni i žedni bez krova nad glavom. Takvim životom žive odbačeni psi. Oni koji bolje prođu jer su maleni i slatki, budu udomljeni. Dok na tisuće pasa i mačaka lutaju ulicama punih ljudi, a oni stoje i čekaju svog vlasnika za kojeg bi i poginuli koliko su mu vjerovali. Psi ne znaju za drugu ljubav osim za onu pruženu od vlasnika, a onda ih jedini čovjek kome su vjerovali, odbaci. Život u azilu nije puno bolji od onoga na ulici. Psi u azilima imaju potrebnu medicinsku pomoć te hranu i vodu dok ne dođu ljudi koji ih udome, no neki psi znaju biti u azilima danima, mjesecima, pa i godinama. U nekim azilima vrijedi pravilo "tri dana" te ih nakon tri dana boravka u azilu eutanaziraju (ubiju injekcijom). Ljude koji odbace svoje pse, ne smatram ljudima. Trebali bi prvo pronaći smještaj za psa i tek onda raditi ono što „ne mogu“ sa psima. Nije u redu pružati lažne nade, ni životinjama, ni ljudima. Nedavno sam negdje pročitala: „Nikad ne obećaj ono što ne možeš ispuniti i zapamti - obećanje je dug“. Zato je jedino rješenje problema "UDOMI, NE KUPUJ" i odnosi se na ljude koji kupuju skupocene izložbene pse. Ne postoji bolji osjećaj od one sreće i zahvalnosti kojom udomljeni pas jednostavno zrači. I zato bi ljudi prije donošenja odluke o tome da nabave psa, trebali više puta razmisliti imaju li uvjete koji su psu potrebni, te jesu li spremni na odgovornost i brigu koja je psu potrebna.

Psi nisu igračke koje odbaciš nakon što se poigraš. Budući da svojim izborom odlučujemo o njihovoj sudbini, ne smijemo dozvoliti da budu nesretni.

Sara Omerčić, 7a

Haiku u 1.c

**Proljeće je mirisno
Cvrkut ptica čujemo
Cvijeće je procvjetalo**

Zarra Ban

**Ciklame se bude
Šparuge rastu
Lastavice lete**

Mario Barbić

Proljeće u šumi

U zelenoj šumi
visoki borovi rastu,
a njihove grane
tople Sunčeve zrake dodiruju.
Zaigrane ptice radosno cvrkuću
borovima nježni vjetar ljuljuška bujnu krošnju.
Uski puteljci kao žile vode u pusto srce šume.
Oštre borove iglice kao strelice gađaju me u kuštravu kosu.

Dario Starčić, 5.a

Drvo iz Valdebečke šumice

Ja sam drvo iz Valdebečke šumice. U svom životu imao sam nesreću. Grane su mi postale teške i počeo sam padati, ali me uhvatilo drugo stablo.

Djeca i odrasli dive mi se u svakom godišnjem dobu, ali najviše u proljeće. Tada su moji cvjetovi lijepi poput najšarenije duge. Pčelama je čast oprašivati moje cvjetove. Ptice vole moje grane i rade gnijezda na njima. Gusjenice vole raditi čahurice, a ponekad me malo i crvići škakljaju. Ima i malenih vjeverica koje skakuću po mojoj krošnji.

Lijepo je biti u ovoj šumi gdje me svi cijene.

Viktor Belušić, 4.d

Dan planeta Zemlje, 1.c

Sara Milaković, Maja Kušar, Ema Tomac, Luka Grabar, Vaneša Rnjak, Zarra Ban, Ivona Dujmenović, Mario Barbić, Ateo Suljanović, Tajana Jakus i Tin Šekuljica.

**U boški restu
Lipo me topli sunce
Beren šparuge**

Ema Šušnjić

**Sunce je žuto
U travi je cvijeće
Pčelice zuje**

Ema Tomac

**Plavo je nebo
Proljeće je
Ptice lete**

Maja Kušar

**Sunce svijetli
Radost se širi zrakom
Proljeće je tu**

Lucija Lepušić

David Peteh, 1.c

UPOZNAO SAM GRGU ČVARKA

Dok sam se igrao u dvorištu, čuo sam mijauk mace. Otrčao sam da vidim što se zbiva. Ugledao sam mršavog dječaka koji u ruci drži pračku. Znao sam odmah da gađa macu. Došao sam do njega i predstavio se. On je rekao da se zove Grga Čvarak. Bio sam ljut što je gađao macu. Savjetovao sam ga da bude dobar, a ne loš. Na kraju smo postali prijatelji i zajedno se igrali.

Matija Blažević 2.a

Predstavljam vam sebe

Ja sam Marko. Upravo sam navršio trinaest godina. Tipičan sam današnji tinejdžer, što znači da me zanima uglavnom koliko mi je brz internet. Naravno, roditelji mi prigovaraju da stalno "visim" na mobitelu. Sa sestrom se svađam jer mi usporava internet.

Poprilično sam visok za svoju dob, a imam i ponešto kila viška. Kosa mi je smeđe boje. Budući da frizeri trenutno ne rade, poprilično je narasla. Tata prijeti da će je on skratiti. I oči su mi smeđe boje. Od ove godine nosim naočale, vjerojatno zbog stalnog gledanja u razne ekrane. Uglavnom se ne zamaram što ću obući. Odjenem ono što mi je pri ruci, trenirku i majicu. Na noge stavim tenisice.

Volim izjuri na ulicu jer je tamo moja ekipa, a trenutno je to nemoguće zbog korone. Jako mi nedostaju druženja s prijateljima jer obično pričamo o svemu i svačemu - igricama, školi i raznim događajima. Svaki dan trčim oko kvarta petnaest minuta. To mi dođe kao neka tjele- vježba.

Moja trenutna želja je da dobijem novu konzolu za igranje i da završi ova karantena. Moram priznati da mi nedostaje čak i škola jer je dosadno biti stalno kući. Nadam se da će se do ljeta život vratiti u "normalu".

Marko Tomić, 6.a

Tonči Marić, 2.c

Razigrana livada

Tratinčica bijela,
svoju pjesmu pjeva.

Bumbar njima viče:
"Proljeće nam sviće!"

Dok pčelice lete,
pauk mrežu
kao čipku plete.

Sunce ih sve grije,
slavuj im se smije.

Trešnja nježno šušti,
radost nam priušti.

Proljeće je stiglo opet,
zabava može započeti!

Petar Šimunić, 6.a

Proletna akcija u Boravku - 2.a i 3.c, učiteljica Tatjana Marino- vić

Moj uzor

Moj uzor je moj tata. Zove se Mladen i ima četrdeset i tri godine. Zaposlen je u brodogradilištu Tehnomont.

Kosa mu je kratka, smeđa i kovrčava. Ima okruglastu glavu, velike i smeđe oči kao u srne. Usta su mu uvijek nasmijana. Visok je, srednje građe, snažnih ruku i nogu. Jak je kao bik. Ima uspravno držanje tijela. Moj tata voli oblačiti majice kratkih rukava sa slikama poznatih grupa, i sportske hlače.

Ponekad ga viđam u dnevnome boravku na fotelji, ali češće ga viđam u radu na katu moje kuće. Nakon posla on i dalje radi na našoj kući. Moj kreativni tata je napravio i dom u kojemu danas živim. Izradio je većinu namještaja u našoj kući, kao na primjer stol, stolice,

krevet, ormare... Osvijetlio nam je kuću lampama koje je on napravio, izradio je sav namještaj u mojoj sobi. Ima kreativne i maštovite ideje i mislim da je zato jako posebna osoba.

Navečer kad je umoran, ja ga počastim masažom. Za vikende organizira dugu obiteljsku šetnju u prirodi ili uz more. Njega ne zanima sport, ne voli provoditi vrijeme sjedeći i gledajući utakmice. Radije pusti mojoj sestri da se zabavi gledajući dječje filmove ili on pogleda zanimljive povijesne, dokumentarne filmove.

Moj otac je uvijek tu kada ga trebam, pomogne mi oko matematike, tehničkoga, geografije, povijesti i engleskoga jezika.

Provjeri jesam li dobro napisala zadaću i objasni mi nejasne zadatke baš poput učitelja. Sviranje s prijateljima mu je još jedna razonoda. Zna svirati gitaru i bubnjeve.

Moj tata je meni poput juna i marljivog mrava. Uvijek ima spremnu šalu i njega nikad ne možete vidjeti ljutitoga. Zato je on meni uzor i ja želim biti poput njega.

Dunja Rabota, 6.c

Ćevap

Nicol Damjanić, 2.c

Ja sam Dario Kulaš. Imam dvanaest godina.

Moj nadimak je Ćevap (Ćevapčić). Sigurno se pitate kako sam dobio taj nadimak. Za tu priču moramo se vratiti mnogo godina unatrag. Kada sam ja bio mali, nisam volio ćevape, zapravo, uopće nisam volio meso. Jednog sunčanog dana moj tata je kući donio ćevape. Mama me jedva nagovorila da ih probam, tj. ucijenila me. Obećala mi je sladoled ako ih pojedem. Kada sam ih kušao, okus uopće nije bio loš. Nisam ni trebao sladoled. Od tog dana sam ih

stalno jeo. Zbog moje ljubavi prema ćevapima jednom nam je pauk odvezao auto. Dok smo čekali da moji ćevapi budu gotovi, istekao nam je parking i već pretpostavljate što se tada dogodilo?

Sada otprilike imate predstavu zašto i kako sam dobio taj nadimak.

Zbog moje ljubavi prema ćevapima (i kad god sam u prilici) ja ih često spominjem. Kada radimo neke sastavke iz hrvatskog jezika ili kada pričamo o hrani, ja ubacujem ćevape.

Nadimak Ćevapčić dobio sam i zbog svoje visine. Nizak sam metar i ćevapčić. Tako kažu moji

prijatelji. Meni se sviđa moj nadimak zato što opisuje mene. Ćevap je mali i izgleda dosadno, ali kad ga probaš, ukusan je. Tako sam i ja naizgled dosadan, ali prijatelji kažu da sam zabavan i drag (neki to kažu).

Sve u svemu, mislim da sam dobro prošao. Ćevap je dobar nadimak. Ima i puno gorih.

Dario Kulaš

Ateo Suljanović, Tin Šekuljica

To sam ja

Ja se zovem Maša i imam osam godina. Jako sam visoka i volim životinje. Moj brat ne sluša mamu i ne gasi televiziju prije ručka. Zato mu ja ponekad moram uzeti daljinski.

Kada mama i ja igramo briškulu, nekad se jako ljutim, a ponekad kažem: „O.K., izgubila sam, ali drugi puta ću pobijediti.“ Ponekad mi brat ne da mira pa se naljutim.

Eto, to sam ja, Maša sa osam godina.

Maša Zenzerović, 2.a

Priča jedne školske torbe

Ušla je u moj život iznenada, u jedno dosadno subotnje poslijepodne krajem prošlog ljeta. Znao sam da je važno imati kvalitetnu školsku torbu, ali mislio sam da sam sasvim zadovoljan onom koju sam do tada imao. Sve dok nisam ugledao nju.

Lagano sam šetao i razgledavao izloge, a onda mi je odjednom pažnju privukao prekrasni, plavi školski ruksak. Imao je mnogo pretinaca, a bio je i veći od moje tadašnje torbe pa sam nagovorio mamu da mi kupi ovu torbu, iako je cijena bila izrazito visoka. Poseban šarm su joj davali zatvarači u fluorescentno zelenoj boji pa sam je morao imati. Jedva sam dočekao početak školske godine kako bih je mogao svima pokazati. Do tada je stajala na polici u mojoj sobi i zbog nje sam se netipično radovao pri pomisli na kraj ljeta. Kad je konačno došao taj dan, napunio sam je knjigama i bilježnicama i ona je izgledala gotovo svjesna svoje ljepote. Kao što sam i mislio, moja je nova torba izazivala valove oduševljenja među prijateljima iz razreda. Svi su htjeli znati gdje sam ju kupio. Ali, htio sam da to ostane samo moja tajna.

Od tada su prošle tri godine pa moja torba više nije ono što je nekad bila. Nosio sam je svugdje,

trpao u nju svašta, prošla je sa mnom kroz sve teške situacije, testove, svađe s prijateljima. Nekad sam i znao biti bezobrazan prema njoj i samo je baciti u kut sobe na kraju teškog dana u školi. Kao da sam zaboravio, koliko mi je zadovoljstva priuštila.

Zbog toga je ona danas poput ratnog heroja, puna ožiljaka, otrgnutih zatvarača i konaca koji vise s nje. Njena boja više nije onoliko jarko plava, a ni zeleni zatvarači ne mogu više privući ničiju pažnju. Ipak, ne želim je još baciti jer cijenim ulogu koju je do sad odigrala u mom životu. Znam da je vrijeme da neka druga torba obavlja zadatke za koje ona više nije sposobna. Njoj sam namijenio mnogo zabavniji zadatak. Od sada će me pratiti na izlete, na plaže, a možda i na treninge.

Dominik Banović, 6.a

Intervju s Mirkom Ukotom, djedom novopečenog novinara Davida Ukote

Cijeli život je marljivo radio, imao je tešku mladost, ali sve se isplatio. Pravi primjer kako je upornošću i marljivim radom sve moguće.

Gdje ste rođeni i koliko imate godina?

Rođen sam u selu Ukotići u Istri i imam sedamdeset pet godina.

Kako ste proveli djetinjstvo?

Predivno, no nije bilo kao danas. Svako jutro sam se u pet sati budio da idem čuvati krave, a nakon toga s prijateljima pješke u školu. Moja obitelj bila je mnogobrojna, a ja sam bio najmlađe dijete, rođen 1945. godine, koje mislim, sigurno nisu planirali. Obitelj se bavila poljoprivredom tako da su sva braća i sestre sudjelovali u tome.

Kakvi ste bili u školi?

Bio sam odličan učenik i danas imam izvješća iz osnovne i srednje škole. Samo sam ponavljao sedmi razred

jer sam "porazgovarao" s učiteljicom i svećenikom jer su me tukli šibom po prstima.

Kakva vam je bila mladost?

U srednju školu došao sam u Pulu kod sestre. U Puli sam završio Trgovačku školu. Nakon škole, s devetnaest godina, prijatelji su me nagovorili da pobjegnemo preko jugoslavenske granice (nitko od obitelji nije znao). Završio sam u logoru u Trstu, pa onda u Napulju te onda napokon došao do (željene zemlje) Švedske. Tamo sam proveo tri mjeseca i shvatio da mi ipak nedostaje moj rodni kraj.

Čime ste se bavili?

Radio sam kao šef u jednoj trgovini vodoinstalacija, zidao sam kuću, osnovao obitelj i za vrijeme Hrvatske vodio vlastito poduzeće Ukota commerce za prodaju plinova.

Čime se sada bavite?

Najviše poljoprivredom, maslinarstvom, vinogradarstvom i u tome

danas uživam.

Hvala što ste izdvojili vrijeme za ovaj razgovor.

David Ukota ,8.a

Claudia Šuster, 2.c

Upoznala sam Grgu Čvarka

Jednog sunčanog dana pozvonio je poštar na moja vrata. Donio je šareno pismo. Otrčala sam brzo u sobu i sjela na svoj krevet da otvorim pismo. U pismu je pisalo:

Draga Lu,

Ja sam Grga Čvarak, novi sam u školi i želim te pozvati na svoj rođendan. Nadam se da ćeš doći i da ćemo se dobro zabaviti.

Tvoj Grga Čvarak!

Bila sam jako sretna zbog šarenog pisma i poziva na rođendan. Na Grginom rođendanu smo se dobro zabavili. Plesali smo i jeli puno slatkiša. Od tada smo Grga i ja najbolji prijatelji.

Lu Uljanić, 2.a

Školska klupa

Slična je stolu i nalazi se u učionici. Napravljena je od drva, a noge su joj metalne. Ima četiri noge. Radno je mjesto učenika. Žučkaste je boje. Jako je dobro čuvam. Za nju se brinem tako što ne šaram po njoj i ne prljam je.

Kockastog je oblika. Noge su joj crne. Uz nju se nalazi stolica. Služi da đaci mogu vježbati i pisati ispite. Svaki profesor je zato ima.

Kad dođe ljeto, usamljena je.

Carla Pogačnik, 2.a

Ivona Dujmenović, Luka Grabar

Likovni i literarni radovi

Šuma

Šuma je predivna ljepota
majka priroda joj je dala života.
Šuma je zelena i ima puno kestena.
Šuma je bogata cvijećem
kao i drvećem.
Šuma ima puno drvca
velikog srca.

Chiara Brizić, 4.d

Sara Milaković, 1. c

Nika Marković, 4.b

Ja, stablo

Ja sam stablo maleno
i ubrzo ću biti šareno.
Čekam jesen tu
da dobijem novu haljinu.

Ubrzo će biti bal
i to je važna stvar.
Zabavit ću se uz sve
svoje prijatelje.

Drago mi je bilo
upoznati vas,
No sad moram ići
da stignem na bal.

Lucia Brhanić, 4.b

Ja sam stablo

I nisam jako hrabro.
Uplašim se svakog jesenskog daha
I smrznem od straha.

Bojim se malog vjetrića
Da ne ostanem bez svojih listića.
Što će mene onda grijati?
S kime ću se cijeli dan smijati?
Što će kititi moje gole grane
Kada zubato sunce bude sjalo po cijele dane?

Jedva čekam proljeće
Da mi se vrati moje lišće.
Tad će na moje grane sletjeti ptičice
I pričati mi svoje zanimljive priče.
Reći će mi gdje su sve bile
I u kakvim su se krošnjama krile.

Matija Grubešić, 4.b

Tajana Jakus,
Maja Kušar, 1.c

Niko Krušić, 2.c

Stablo sam maleno,
Za planetu Zemlju jako važno.

Haljina mi ima tisuću boja
Zbog jeseni takvog je kroja.

Vjetar puše, kiša lije,
Lišće pada, a sunce se krije.

Na spavanje morat ću poć'
Jer zima će uskoro doć'.

Petra Vlahović, 4.b

Likovni i literarni radovi

UPOZNALA SAM GRGU ČVARKA

Upoznala sam Grgu Čvarka u školskom parkiću. Vidjela sam da ima pračku i pitala sam ga zašto nosi pračku u parkić. On je rekao da mu treba kako bi mogao gađati mačke. Zamolila sam ga da mi da pračku. Dao mi je pračku. Bacila sam je u koš za smeće. Nastavili smo se lijepo igrati.

Leona Stanišić Babić 2.a

Hoću biti.....

Zovem se Ivona Trifunjagić. Imam osam godina. Idem u Osnovnu školu Vidikovac, u 2.c razred. Najdraži predmeti u školi su mi glazbena i likovna kultura. Željela bih završiti školu za glumu, kako bih mogla glumiti u dječjim predstavama. Nadam se da će mi se želja ostvariti i da će mi biti lijepo.

Ivona Trifunjagić, 2.c

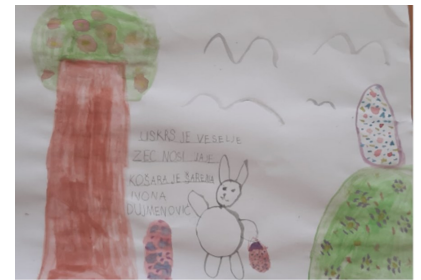
Matija Šolaja, 1. c

Hoću biti...

Ja sam Antonio Cinkopan. Imam 8 godina i idem u Osnovnu školu Vidikovac. Najdraži predmeti su mi talijanski i matematika.

Najviše volim biti kući jer stvaram igrice na mobitelu i računalu. Kada odrastem, želim biti izumitelj. Za to trebam završiti fakultet koji će me naučiti kako raditi taj posao. Moja želja za tim poslom će me potaknuti da izmislim što nitko nije.

Antonio Cinkopan, 2.c

Evelyn Petretić

Ivona Dujmenović, 1.c

ŠKOLSKA KLUPA

Moja klupa je narančaste boje. Ima najbolju prijateljicu - stolicu. Na klupi stoje knjige, pernica i bilježnica. Ja je pazim i održavam čistom. Služi za rad. Ima četiri noge crne boje. Ne voli kada se šara po njoj. Njena prijateljica stolica se divi njenom izgledu. One su najbolje prijateljice i ne žele se razdvojiti.

Mia Bahtijarević, 2.a

Proljetni daž

Sve postaje lipše

Šparoge se beru

Ateo Suljanović, 1.c

Stigla je jesen

Ja volim jesen. U jesen lišće pada. Lišće je narančasto, crveno, žuto i smeđe. Moja najdraža boja jeseni je crvena. Jesen je moje najdraže godišnje doba. Medo skuplja voće za zimu.

Lastavica je odletjela na jug. A ja?

Ja sam krenuo u drugi razred.

Karlo Krstačić, 2.a

Matija Jašić, 1. c

Likovni i literarni radovi

Zaljubljeni brod

Zaljubljeni brod je živio u Rijeci.
Jednog dana se zaljubio u galeba.
Plovio je za njim po moru.
Bili su zajedno do kraja života.

Matej Golubić, 2.c

Dora Simeunović, 3.c

Ivano Maksić, 3.c

Maruša Subotić, 3.c

Život u Zelengradu

Živim u gradu Zelengradu. Život u njemu je jako lijep i zabavan. U njemu čujem cvrkut ptica i šum trave. Vidim cvat cvijeća, razne životinje i zelene ljude. U njemu svi su sretni i zaljubljeni. Volimo se družiti i igrati sa životinjama. Idemo u duge šetnje i uživamo u mirisima raznovrsnog cvijeća. U Zelengradu živim sa svojom velikom obitelji. Jako volim život u njemu jer se u njemu osjećam opušteno i sigurno.

Antonio Cinkopan, 2.c

Život u Zelengradu

Živim u Zelengradu. U njemu čujem cvrkut ptica, pjesmu mora, šuštanje vjetra i zujanje pčela. U Zelengradu vidim lijepo cvijeće, kuće i zgrade, puno stabala, vesele ljude, zelene i sretnne životinje, automobile, motore i lijepo, svjetlucavo, zeleno nebo.

Jako sam ponosna na svoj grad Zelengrad, jer ga svi vole i sretni su u njemu. U Zelengradu živim s mamom i tatom. Svi se osjećaju sretno i opušteno. U mom gradu Zelengradu sve je čisto. Stanovnici brinu o čistoći Zelengrada i ne bacaju smeće u prirodu i more. Automobili ispuštaju miris lipa.

Volim provoditi vrijeme u svom gradu Zelengradu.

Sofija Jovanović, 2.C

STIGLO NAM JE PROLJEĆE

Stiglo nam je lijepo proljeće.

Vani Sunce baca tople zrake i sve je procvjetalo.

Životinje su se probudile iz zimskog sna, a ptičice pjevaju svoju proljetnu pjesmicu.

Ljudi okopavaju svoje vrtove i sade cvijeće.

Ja se veselim proljeću jer se duže mogu igrati vani.

Mare Uzelac, 2.C

Proljeće

Stiglo nam je proljeće. Došlo je 20. ožujka.

Vrijeme je sunčano i puše vjetar. Drveće pupa, lista i cvjeta. Rastu vjesnici proljeća: ljubičice, jaglaci, šumarice. Ptice selice se vraćaju s juga i pjevaju nam proljetnu pjesmu. Ljudi se laganije oblače i često izlaze na zrak prošetati. Dani su duži, a noći kraće i toplije.

Jedva čekam da se igram vani sa prijateljima i da vidim vjesnike proljeća.

Budimir, Jakov, 2. C

Likovni i literarni radovi

Upoznala sam Grgu Čvarka

Šetala sam jednim gradom po imenu Zelengaj. Tamo sam upoznala Grgu Čvarka. Na početku je bio zao, ali kad sam ga bolje upoznala, bio je sve bolji i bolji. Pitao je želim li vidjeti kako praćkom gađa mačke. Ja sam rekla da može, ali sam ga naučila da ovo što on radi nije dobro. Nakon par dana potpuno se promijenio. Nije više gađao mačke praćkom niti mučio ostale životinje, ali uvijek je ostao malo nestašan.

Lana Mitić, 2.a

Draga godino!

Pokucala si na vrata očekivano. Svi su te dočekali s oduševljenjem i čašom vreskavog šampanjca. 1. 1. bila si šarena i glasna.

No hoćeš li ostati takva? Jesi li smislila puno suza koje će poteći našim licima? Hoće li naša nježna srca puknuti? Ima li kod tebe uopće neke sreće? Godina za godinom, suza za suzom, osmijeh za osmijehom. Nekima ćeš biti najbolja, a nekima najgora. Željela sam te kroz ova pitanja barem malo nagovoriti da budeš milostiva i da sve ono loše što nam pripremaš - ipak i zaboraviš.

Amadea Alaber, 7.a

Grgur Ivano Topić, 3.c

Ema Bravar, 3. c

Vrapčić zimi

Zovem se Nino. Letio sam promrzao i gladan. Pronašao sam granu u dvorištu i čučnuo uz nju. Odjednom, netko je izašao. Bio sam začuđen. To je bio mali dječak Šime. On je rekao: „Dođi maleni, dođi!” Stavljao je sjemenke po prozorskoj dasci dok ga mama nije pozvala na ručak. Tada sam poletio do prozorske daske i najeo se. Tek sam se idući dan pripitomio. Stalno sam dolazio tijekom zime.

Mia Bahtijarević, 2.a

Ja, Proljeće

Ja sam Proljeće. Napokon je došlo moje vrijeme! Vladat ću prirodom puna tri mjeseca. Budući da dolazim poslije zime, znam biti hladno i nemilosrdno, ali kako moji dani postaju sve dulji, tako prirodi dajem više toploga sunca.

Prirodi i ljudima ove godine donosim dosta vjetra i hladnoće jer je moja prijateljica Zima uzela sunce i toplo vrijeme za sebe. Ljutim se na nju jer je ona trebala biti ovako hladna i vjetrovita, no ona mi je oštro odgovorila: "Uvijek sam hladna pa sam ti zato uzela malo topline i sunca." Neka joj bude!

Nedavno mi je smeđi vrapčić u razgovoru rekao da je zrak posvuda zagađen. Vrapčić je pojasnio: „Ljudi se ponašaju jako neodgovorno prema prirodi i zato se sve oko nas pobrkalo. Ni zima više nije kao nekad.” Ne ljutim se više na Zimu jer razumijem zašto je drugačija. Sve se izvrnulo kao čarapa. Tijekom vladavine Zime moj su dolazak navijestile moje drage prijateljice biljke proljetnice. Tratinčice, visibabe i ljubičice zbog tople su zime naglo, poput vodoskoka, izronile iz zemlje puno ranije. Jedna me visibaba upozorila na dolazak nepoznatog malog stvorenja koje napada ljude, koji misle da uvijek sve znaju i da su u pravu. Malo se previše prave pametni umjesto da slušaju što im priroda govori. A ja? Ja stalno slušam glas prirode: „Ne radite prirodi ono što ne biste htjeli da ona radi vama.” Čini mi se da sve više ljudi sve jasnije čuje tihi, ali upozoravajući glas prirode.

Inače, ja sam veselo, toplo i zaigrano Proljeće. Ove sam godine istovremeno i malo ljutito i malo tužno, kao malo dijete kad mu uzmete igračku. Odlučujem ljudima poslati poruku da se prema svojoj vrsti, prema meni i prema prirodi koja ih okružuje, moraju ponašati odgovornije i pametnije. Ako ne poslušaju, bit ću okrutnije i nepredvidljivije.

Una Marković, 4. b

Online škola - novi izazovi i nova znanja

Dnevnik izolacije

utorak, 2. travnja 2020.

Dragi dnevniče,

imam osjećaj da polako počinjem ludjeti. Počeli su mi faliti škola i prijatelji. Ovo online školovanje postaje sve teže i teže, neke lekcije u potpunosti ne razumijem. Uvijek mi je bilo lakše kad mi profesor objašnjava, jer mi je tako lakše i brže učim. Svakim danom se sve više i više plašim ovih grozota na svijetu. Bojim se za sve ljude, tako i za svoju obitelj. Samo želim da sve ovo završi.

subota, 4. travnja 2020.

Dragi dnevniče,

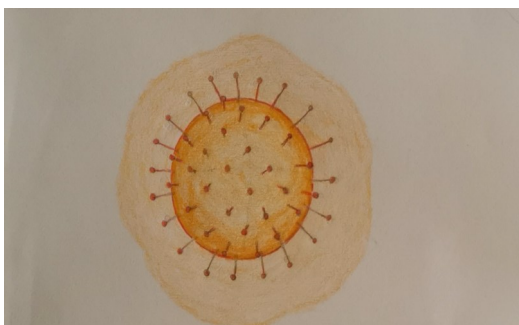
konačno je stigao dan da se odmorim od online nastave. Danas se u Istarskoj i Primorsko-goranskoj županiji nije zarazila ni jedna osoba. Jako mi je drago zbog toga i ponosna sam na sve odgovorne građane koji ne izlaze iz svojih domova. Skoro sam zaboravila napomenuti da me izolacija ne može spriječiti da se bavim sportom. Svaki dan vježbam razne vježbe. Teško mi pada što ne mogu vidjeti svoje bake, djedove i rođake. Ne mogu dočekati da se sve ovo završi i da po prvi put vidim svoju polusestru.

ponedjeljak, 6. travnja 2020.

Dragi dnevniče,

dan danas je sretan dan jer je mojoj mami rođendan. Sinoć sam spavala na sofi iz vrlo smiješnog razloga, a to je da sam prošle noći pri ulasku u svoju sobu ugledala bubu. Nisam znala što da radim. Ona je gledala mene, a ja nju. Mama i ja smo otišle u šetnju. Sva sreća da ne živim u Puli pa se mogu barem malo prošetati. Svaki dan se čujem s bakom, ona me tješi riječima da će to brzo proći i da ćemo se uskoro opet vidjeti. Odlučila sam se sjesti za svoj radni stol i dovršiti ovu trodnevnu pustolovinu. Nadam se da nam budućnost donosi bolje stvari.

Emily Batelić, 8. b

Lovro Perković, 3.b

Koronko

Karol Anton Odobašić, 3.b

26.3.2020.

Draga bilježnice,

dan danas je već 13. dan otkako nisam izašla iz kuće. Nije mi toliko dosadno, bar za sada. Profesori nas trpaju zadaćama i raznim radovima, i više nego inače, tako da imam nešto za raditi. Neki dan sam pak umirala od dosade pa sam čak uspjela pogledati tri filma jednog za drugim. Osim škole i filmova, zaokupirale su me i TV serije i emisije. Zbog viška sam slobodnog vremena čak počela gledati „Ljubav je na selu“. Ali bolje da to nisam ni gledala.

Moja mama radi od kuće, tako da većinu dana provede za računalom. Mislim da je službeno poludjela. Jučer je 15 minuta šetala hodnikom gore-dolje, a jutros joj je poštom stigao paket kojeg je, naravno, cijelog dezinficirala. Po paket samo što nije sišla s gas maskom, a kada se vratila u kuću, krenula je dezinficirati čak i karton i novac koji je dobila kao ostatak. Mislim, razumijem ju jer i meni neki put dođe da se okupam u dezinfekcijskom sredstvu kad odem u dvorište baciti smeće. Možda je to ludilo prijelazno?

Moja dnevna rutina se ovih dana sastoji od doručka, rješavanja zadaće, gledanja filmova, ručka, gledanja filmova, gledanja filmova, gledanja serija, večere i spavanja.

Dani mi prolaze sporo, ali kada se okrenem, cijeli je tjedan iza mene.

Za danas nemam ništa više za reći. Idem se vratiti svojim preostalim dnevnim aktivnostima.

Alessia Ravnić, 8.b

Rasprava: Nastava na daljinu ili nastava u školi?

Vijest koju je malo tko očekivao, pokucala je na vrata. Škole se zatvaraju i počinje škola na daljinu - online nastava. Na početku su svi učenici bili iznimno sretni jer su mislili da će puno manje morati učiti i raditi, da vjerojatno neće biti ocjena, ali nije sve onako kako si mi to zamislamo.

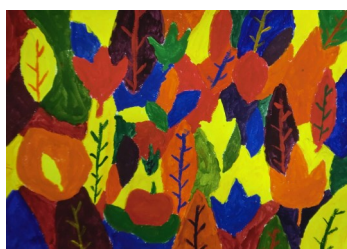
Najveća prednost škole na daljinu je što imamo više slobodnoga vremena za obitelj i prijatelje. Raspored nam nije toliko popunjen (svaki drugi dan imamo neki važniji zadatak ili ispit), ispitate možemo rješavati uz pomoć udžbenika ili diskutirati s kolegama iz razreda.

Uz dobre strane online nastave, uvijek postoje i one loše. Teže komuniciramo s profesorima, to često dovodi do nesporazuma, ponekad server bude preopterećen pa se ne možemo prijaviti ili pak bude problema s internetskom vezom. Zbog mogućnosti rješavanja ispita uz udžbenik, učitelji znaju biti stroži i "podignu" kriterije ocjenjivanja.

Nastava u školi - učenje za koje smo mislili da nam nikada neće nedostajati, a upravo sada (tijekom ove pandemije) učenici jedva čekaju da opet krene. Na "normalnoj" nastavi vidimo prijatelje, družimo se i zabavljamo. Učitelji nam sve objašnjavaju uživo, bolje usavršimo neki zadatak ili neku definiciju, a i učiteljima je lakše kad nas usmeno provjeravaju. Ponekad se malo zbunimo pa nam daju drugu priliku. Za nastavu u školi zaista trebamo puno učiti i truditi se, raspored nam je većinom potpuno ispunjen (ispiti i usmena provjeravanja svaki dan), imamo manjak slobodnog vremena.

Unatoč nekim nedostacima nastave u školi, ona je pravi izbor za učenike. Učenje i rad su puno kvalitetniji u školi. Učenici osmih razreda će lakše upisati željenu srednju školu, dok će se maturanti bolje pripremiti za maturu. Nastavu na daljinu treba što prije ukinuti i vratiti se na našu dobru, staru nastavu u školi.

Nora Hošnjak, 8.a

Arwen Bracović, 5.d

Grega Pap, 5.c

Sara Spajić, 5.b

Marijana Pereša, 5.c

Jedan dan nastave na daljinu

Nastava na daljinu i nije tako loša kao što sam mislio da će biti. Naravno, ima svojih dobrih i loših strana, ali ja nastojim izvući čim više ovih dobrih. U mojoj kući nastava na daljinu je vrlo zanimljiva i dinamična. Moja mama kaže da smo kao seoska škola, tri razreda u istoj učionici: 3., 6. i 8.

Moj brat Niko, koji ide u treći razred, budi se prvi i prvi kreće sa obavljanjem školskih zadataka. Nakon njega stižem ja i još u pidžami sjedam za stol te provjeravam što je na dnevnom popisu zadataka. Dok nas dvojica već "punom parom" rješavamo zadatke i učimo novo gradivo, oko deset sati stiže moja sestra Eva koja ide u 8. razred i voli duže spavati. Njezino prvo pitanje je: "Što ćemo imati danas za ručak?" Kada joj mama odgovori i ona kreće s radom. S obzirom da imamo samo jedno računalo u kući, izmjenjujemo se po važnosti i obimu školskih zadataka. Ponekad se i posvađamo.

Svoje dnevne zadatke ne rješavam svaki put po redoslijedu rasporeda sati, već po tome što mi se najviše sviđa i za što će mi trebati najmanje vremena. Teže zadatke ostavljam za kraj. Dok smo mi u školi, mama priprema ručak i svaki dan nam priprema neko novo i zanimljivo jelo koje se nama baš i ne sviđa svaki put. Ali, danas se unaprijed veselim tortiljama.

Dnevni zadaci mi ponekad oduzmu puno vremena pa se dogodi da i poslije ručka nastavljam sa radom, a ponekad budem gotov već i prije dvanaest sati. Većinu toga obavljam samostalno, ali imam i mamu koja uskoči ako gdje zapnem. Nastava u online školi mi je puno zanimljivija od prave škole jer imamo puno samostalnog istraživanja, gledamo video sadržaje, rješavamo kvizove i bolje komuniciramo sa profesorima. Ono što mi najviše nedostaje u školi na daljinu su moji prijatelji. S nekima se čujem telefonski, s nekima razmjenjujem SMS poruke, ali to ne može zamijeniti naša druženja pod satom, jurnjavu po hodnicima za vrijeme odmora te igranje nogometa na igralištu poslije nastave.

Nadam se da ćemo se čim prije vratiti u školske klupe i svakodnevni život. Iako, dobro mi je za sada, i ovako. Imam ću zanimljivih priča za svoje unuke.

Vito Uhač, 6.a

Komentar na članak - lažne vijesti

Pročitavši članak o problemu dezinformacije koji se nalazi na hrvatskoj strani-
ci www.medijskapismenost.hr možemo zaključiti da su problemi dezinformacija i teorija zavjere postali pravi problem u današnjem svijetu.

Ovih dana kada se pojavio koronavirus, no i prije, mogli smo čuti raznih lažnih vijesti i teorija zavjere. U medijima, osobito na društvenim mrežama (YouTube-u, Instagramu, Facebooku...) svakoga dana pojavljuju se nove lažne vijesti.

Pisalo se da je Cristiano Ronaldo sve svoje hotele pretvorio u bolnice protiv koronavirusa, no nakon nekoliko dana ispostavilo se da to nije točno. Još uvijek postoji teorija zavjere da su američki znanstveni podmetnuli koronavirus. Sve te informacije su apsurdne. Što dovodi ljude da počinju u njih vjerovati?

O koronavirusu trebamo vjerovati Svjetskoj zdravstvenoj organizaciji i Hrvatskom zavodu za javno zdravstvo, nikakvim nepouzdanim izvorima jer dolazi do panike među ljudima. Nije dobro ni povjerovati pozitivnim lažnim vijestima.

Ljudima je potrebna veća medijska pismenost, odnosno da kad pročitaju vijest, razmisle, može li ta informacija biti točna, te da provjere izvor s kojega je to objavljeno.

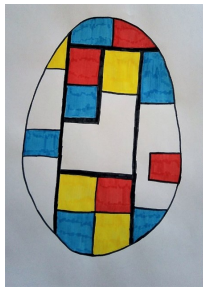
Društvene mreže bi trebale uklanjati neprovjerene i lažne vijesti, pogotovo ako ih objavljuju korisnici koji imaju puno pratitelja.

David Ukota, 8.a

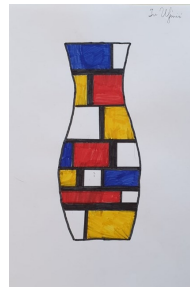
Mondrian današnjice - 4.d

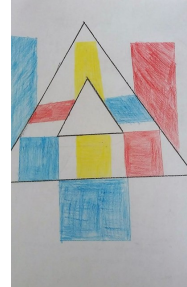
Viktor Belušić

Chiara Brizić

Iv Uljanić

Lea Zetko

Hanan Redžić

PRST SUDBINE

Sve je počelo kad sam imao devet godina na jednom teniskom turniru u Rapcu. Igrao sam tenis, a na pauzama između mečeva igrao sam igrice. Natjecatelj i natjecateljice su stalno prolazili dok nisam ugledao djevojku i na prvi pogled sam se zaljubio. Malo mi je sline ispalo na mobitel. Bio je to smiješan trenutak. Roditelji su nam se upoznali, a i mi. Saznali smo da smo oboje iz Pule. Počeli smo zajedno ići na turnire. Odlazili smo čak i do Karlovca ili Zadra, ali me je ipak bilo malo sram kad sam na putu do Varaždina dva puta povraćao pred njom.

Nismo se družili samo na turnirima ili kad smo igrali tenis. Počeli smo se viđati. Bilo je to pravo uzbuđenje za mene pa sam počeo samo o njoj razmišljati. Došao sam i do dvanaeste godine i počeli smo zajedno ići na more. Tada sam se budio dvostruko zaljubljen. Prije mora igrali smo igru *istina i izazov* kod nas kući. Brat mi je stalno davao sramotne izazove jer se saznalo da sam zaljubljen u nju. Kad mi je jedna njena prijateljica otkrila da je i ona zaljubljena u mene, počeo sam vikati od sreće dok mi mobitel nije ispao iz ruke.

Dugo se nismo vidjeli i jedva čekam ovo ljeto da se opet vidimo.

Dominik Banović, 6.a

Jedna cura jako draga,
slatka poput šlaga,
vesela, pametna i pričljivica
traži svog princa na bijelom konju.

Dečko lijep i vitak,
pričljiv i veseo,
pametan i marljiv.

Ona nije princeza i ne traži kočiju
samo traži dečka smeđih očiju.
Svi zainteresirani, javite se!

Lucija Benčik 6.c

Online škola - 3.b

Karla Lovrišević

Dora Rangel, 3.b

Karlo Anton Čučević

Jurij Kostomir, 3.b

Riana Radoljica

Bianka Čučević

Proletni igrokaz

Goran Artuković

Proletni je dan. Na livadi u blizini većeg grada žive puž, pčelica, leptirić, cvjetić i bubamara.

Puž: Dobar dan cvjetiću! Što si tako tužan kad si tako spustio latice?

Cvjetić: Danas je lijep i sunčan dan, ali sunce je izgleda nešto ljuto na mene. Nikad me do sada nije tako grijalo.

Puž: I meni je danas prilično vruće, ali ne mogu se skloniti u hlad tvojih velikih latica koje su se

spustile.

Bubamara: Upomoć! Poklopile su me latice.

Puž: Ne mogu ti pomoći, ali dolaze leptirić i pčelica. Leptiriću i pčelice, dođite! Moramo pomoći bubamari. Pčelica: Rado bih pomogla, no moram skupljati pelud za košnicu.

Pčelica je sletjela na cvjetić da pobere pelud, no krilima je rashladila latice cvijeta koje su se na tom povjetarcu počele ispravljati i oslobađati bubamaru. No, sunce je i dalje neumorno grijalo.

Puž: Uh!! Što ovo sunce grije kao kroz povećalo.

Leptir: Pužiću i cvjetiću dragi, nije to sunce ljuto niti nas gleda kroz povećalo, već su ljudi hladili sebe pomoću plina koji je napravio rupu u omotaču planete Zemlje. Sad nas slabije štiti od sunčevih UV zraka.

Morat ćemo dugo čekati da se omotač obnovi. Ljudi pokušavaju

naučiti živjeti u skladu s nama i s majkom prirodom.

Puž: Koliko vidim, to će potrajati, a meni treba hitno hlad.

Bubamaru treba osloboditi dok je pčelica na cvjetiću i dok ga hlad. Snaga njenih krila nije dovoljna da se cvjetić rashladi do kraja.

Leptiriću, ti si jako pametan i imaš lijepa velika krila. Stani uz pčelicu i zamahni njima umjesto da samo pričaš.

Tako je i bilo. Uz leptirovu pomoć i znanje o ozonskim rupama cvjetić se oporavio. Bubamara je oslobođena, a puž se spasio u hladu. Pčelica se nogu punih peludi vratila u košnicu.

Goran Artuković, 3. b

Natalija Bonić

Karlo Bratulić

Frida Jadrnjak

Jedan dan nastave na daljinu

Jednog jutra u ožujku nije mi zvonio alarm mobitela. Pomislio sam da je subota. Mogu spavati, kroz san mi je prošla misao, ali u sobu je ušla moja mama. Blagim glasom probudila je mene i brata. Tada sam shvatio da počinje nastava na daljinu.

Bio je ponedjeljak, 16. ožujak 2020. godine. Nikada neću zaboraviti taj dan. Nakon brzog doručka otišao sam u sobu, otvorio laptop i ulogirao se u stranicu Loomen za učenike. Kada sam uspio otvoriti stranicu sa svojim imenom, cijeli se sustav "srušio". Iz dnevnog boravka sam čuo bratov glas i povike: "Mama, neće se otvoriti stranica. Sve se zablesiralo!" Otrčao sam u kuhinju i rekao da ni ja ne mogu ništa vidjeti. "Kako ćemo učiti?", upitao sam mamu. Mama nas je smirila: "Polako, to će danas biti tako! Strpljenja, sustav je preopterećen. Poslije će biti sve u redu." Brat i ja zbunjeno smo se pogledali. U njegovim očima

sam vidio svoj odraz lica. Zar će ovako izgledati naša nastava? Kako će učitelji znati što smo napravili? Hoće li im dolaziti naše zadaće? Kako će znati što znamo? U glavi mi je bilo stotinu pitanja. Otišao sam na terasu. Udahnuo sam svjež zrak. Na ulici nije bilo nikoga. Vratio sam se u sobu i vidio da je sve proradilo. Upalio sam glazbu za učenje, otvorio sve knjige i bilježnice, zaštitio se jastucima da mi bude ugodno i krenuo pisati. Okrenuo sam se oko sebe, a glasići iz moje glave su pomislili: "Nije ni ovo loše!". Nitko me ne opominje da pričam, slušam glazbu, gledam zanimljiva videa i čekam one gospođe na Sportskoj TV što imaju za reći. Izmjenjivale su se po predmetima i ponavljale gradivo koje sam već prošao. Svakako me najviše zanimalo ono što ne učim u školi, Njemački jezik. Naučio sam da Schulleiter znači ravnatelj, tog prvog dana. Svako toliko, prekinule bi me informacije o zaraženima koronavirusom. Tek sam tada shvatio da će ovaj jedan dan nastave na daljinu potrajati. Rekao sam sebi da će sve ovo proći i da moram iz svega izvući ono

najvažnije, a to je zdravlje, škola i obitelj. Sve je bilo dobro, dok nisam vidio da zadaci samo stižu i stižu. Kao da sam na slapovima Niagare, a zadaci su voda. O, ne! Vani ne mogu, u sobi sam već 5* sati, a još nisam gotov. Brat se muči sa svojim tabletom, mama piše svojim učenicima zadatke i upute koje nitko ne shvaća, a ja trebam poslati dokumente na neke čudne stranice za koje nikada nisam čuo. Vjerojatno ću se tek sada probuditi. Ovo je samo san. Čekao sam i čekao, ali nisam dočekao da se probudim.

Ponedjeljak je završio. Nisam se probudio. Znao sam da je to sada jedini način da nastava ide. Bio je to najdulji dan koji sam proživio/doživio. Jedan dan nastave na daljinu.

Nije bio san, nije bila subota i nije bio jedini dan. On i dalje traje. Želim da što prije završi.

Petar Nemet, 6. a

Nastava na daljinu - IV.D

Izvannastavne aktivnosti - Malo domaćinstvo

Izradi svoj plastelin, daj mašti na volju i zabavi se beskrajno!!!

Sastojci za domaći plastelin:

- šalica glatkog brašna
- šalica tople vode
- pola šalice soli
- 2 velike žlice biljnog ulja
- pola limuna
- prehrambene boje (jestiva boja za kolače) ili temp

Anamarija Vuković

Leni Crnjin

Matea Andračić

Lara Martinčić

Marin Petrović

Nastava na daljinu - matematika (učiteljica Maja Kalebić)

Površine trokuta i četverokuta - 6.a

Zečica Mandy

OPSEG MANDY

$O = a + b + c + d + e + f + g + h + i + j + k + l + m + n + o + p + q + r + s + t + u + v + w + x + y + z$

0-4 cm	0-2,4 cm	0-2,4 cm	0-2,5 cm
0-4 cm	0-2 cm	0-2,5 cm	0-2 cm
0-12 cm	0-2,2 cm	0-2,5 cm	0-2,5 cm
0-12 cm	0-2,2 cm	0-2,5 cm	0-2,5 cm
0-12 cm	0-2,2 cm	0-2,5 cm	0-2,5 cm
0-12 cm	0-2,2 cm	0-2,5 cm	0-2,5 cm
0-12 cm	0-2,2 cm	0-2,5 cm	0-2,5 cm
0-12 cm	0-2,2 cm	0-2,5 cm	0-2,5 cm

$O = 69,6 \text{ cm}$

POVRŠINA MANDY

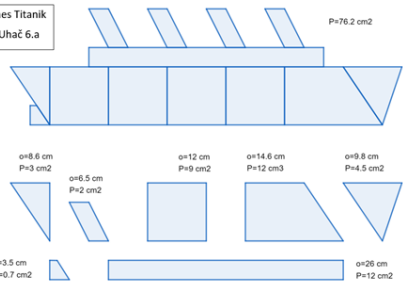
$P = 2P_1 + 2P_2 + 2P_3 + P_4 + P_5 + 3P_6 + P_7 + P_8$

$P = 2 \cdot 3,6 + 2 \cdot 4,25 + 2 \cdot 1,85 + 9 + 5,55 + 8 + 3 \cdot 1,7 + 2,4 + 0,8$

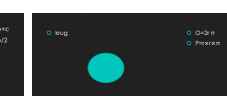
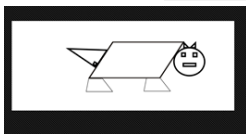
$P = 7,2 + 8,5 + 2,1 + 9 + 5,55 + 8 + 5,1 + 2,4 + 0,8$

$P = 70,25 \text{ cm}^2$

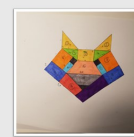
Eremes Titanik
Vito Uhač 6.a

Antonio Baliban, Matea Jusufi, Marko Tomić, Sara Tomićić

MOJ NACRTANI „VUK“

MOJ NACRTANI LIK „VUK“

Površina MOJ „VUK“ je 201,6 cm² površina licu sa svih se nastavlja na kvadratu 14 cm x 14 cm.

Površina MOJ „VUK“ je 201,6 cm² površina licu sa svih se nastavlja na kvadratu 14 cm x 14 cm.

Površina MOJ „VUK“ je 201,6 cm² površina licu sa svih se nastavlja na kvadratu 14 cm x 14 cm.

Površina MOJ „VUK“ je 201,6 cm² površina licu sa svih se nastavlja na kvadratu 14 cm x 14 cm.

Ivano Peruško

Domink Banović, Tomislav Peharec, Petar Šimunić, Vito Uhač

Fotografija crteža skice i gotovog lika napravljenog od više geometrijskih likova - RAKETA

- Neki lik se sastoji od 10 geometrijskih likova
- 1 jednakostraničan trokut
- 2 kvadratna pravokutna trokuta
- 1 pravokutnik
- 1 trokut
- 2 kvadratna romba
- 2 kvadratna kvadrata
- 1 pravokutnik

• Izbor: papir u boji, škare, gumeni kolut, koluter, rezač, ljepljiva laka

Jednakostraničan trokut

$a = b = c$

$P = \frac{a^2 \sqrt{3}}{4}$

$P = \frac{a^2 \sqrt{3}}{4}$

$P = \frac{a^2 \sqrt{3}}{4}$

Paralelogram

$a = b$

$P = a \cdot b$

$P = a \cdot b$

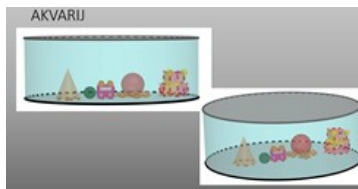
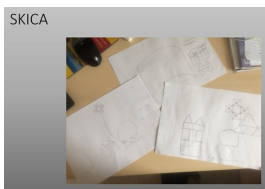
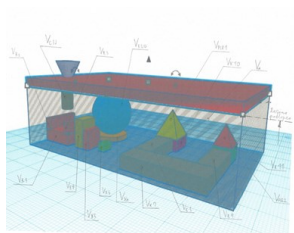
$P = a \cdot b$

Opseg cijelog lika iznosi 60,6 cm

Površina cijelog lika iznosi P = 82,6 cm²

Članovi tima: Kukulja Lara, Nemet Petar, Pejić Ivan i Šverko Tea

Projektni zadatak akvarij - 8.c

POPIS TIJELA

- kugla
- kvadratna ramba (prizma)
- trokut
- kvadrat
- pravokutnik
- pravokutna prizma
- pravokutna prizma
- pravokutna prizma
- pravokutna prizma
- pravokutna prizma

VOLUMEN AKVARIJA

Volumen akvarij = 52841,59 cm³

Volumen korištenih tijela u akvariju = 1005,32 cm³

Obujam tekućine u akvariju je razlika volumena akvarija i volumena korištenih tijela u akvariju

52841,59 - 1005,32 = 51836,27

Volumen tekućine je 51836,27 cm³

Eva Uhač i Isabel Liv Martić

David Medica, Viktor Zenzerović, Carlo Jurak i Matija Bajec

Dnevnik izolacije

24. ožujka 2020. ~ utorak

Dragi dnevniče, više ne brojim dane. Sve što radim je škola, jedem i spavam (što nije dobro). Ne mogu se naviknuti i prilagoditi ovoj situaciji jer sam prije svega ovoga stalno bila vani i družila se s prijateljima. Roditelji mi govore da se prestanem žaliti i jednostavno da face-timeam i nazovem prijatelje, ali to nije isto pa ih ništa ne pitam i ne žalim im se više jer jednostavno mi se više ne da objašnjavati i filozofirati s njima.

Probudila sam se malo kasnije jer sam do kasno radila za školu i nadoknađivala stvari. Odmah nakon buđenja je slijedi-

la škola i radna iz fizike je čekala da je popunim, stvarno mi se nije dalo. Ali otvorila sam je i pogledala zadatak s pet grafova... zavrtilo mi se pa sam je brzo zatvorila. Međutim, nije sve bilo loše jer sam radila povijest hrv. jezika, koja je bila poprilično zanimljiva. Na kraju dana pričala sam s prijateljima i otišla spavati.

1. travanj 2020. ~ srijeda

Dragi dnevniče, nisam vidjela sunce godinama (ne godinama, već danima, ali volim biti dramatična), ali danas je dan kada moram izaći vani s tatom u trgovinu. Kada sam izašla vani, nije bilo nikoga i u jednom trenu-

tku pomislila sam da će doći do apokalipse i da ću ovako zauvijek živjeti. Nadam se da će ovo brzo završiti i da ću moći fizički odlaziti u školu. (Ovo je prvi put u životu da želim ići u školu.)

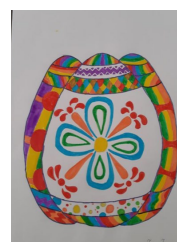
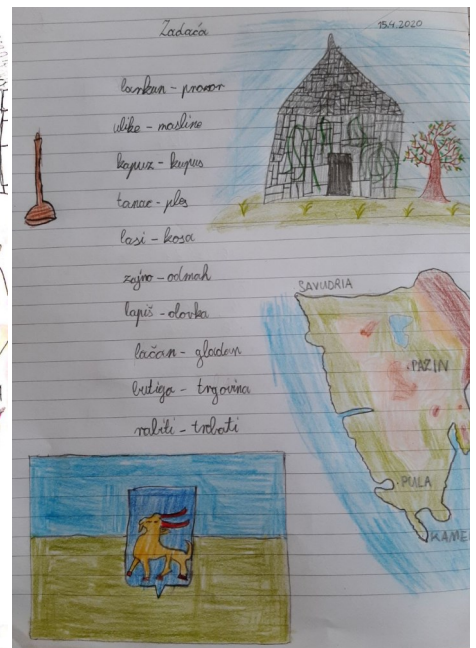
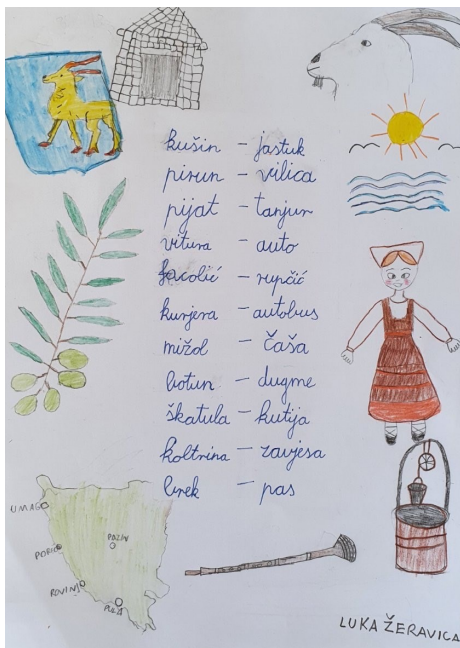
2. travnja 2020. ~ četvrtak

Dragi dnevniče, trebam izaći van! Poludjet ću kod kuće, treba mi vitamin D!

Positivna strana svega ovoga je to da se mogu družiti sa starijom sestrom koju inače rijetko vidim jer radi u Nizozemskoj pa se sada, kada radi kod kuće, možemo više družiti!

Stefani Kovačić, 8.c

Nastava na daljinu - Moj zavičaj - 3.c

1. a

Plesna haljina žutog maslačka

Kraljević i kraljevna

Loren Sinković, 1.a

Nastava na daljinu - 2.c

Matej Golubić

Helen Maglica

Matej Grgorinić

Jakov Budimir

Haiga - 1.c

Tijekom nastave na daljinu provodila se Kreativna radionica. Sadržaj literarnog i likovnog stvaralaštva temeljio se na japanskoj kulturi. Tako su nastale haiku pjesme i haiga. Haiga je stvaralaštvo koje ujedinjuje haiku pjesmu i sliku. One se dopunjuju, a svaka zadržava svoju važnost i karakter. Učenici su likovno izrazili doživljaj haiku pjesme prema vlastitoj odabiru.

Vanesa Rnjak

„Uspijemo li naučiti djecu uživati u prirodi oko nas, pružamo im veću šansu za sreću“

Tri medvjeda i gitara - 1.c

Projektni zadatak iz geografije: Preporuka plana putovanja Istrom, Nora Hošnjak

Bok Nia, ja sam Nora i danas ću ti ukratko opisati plan puta – kako doći do istarske regije, koju najljepšu prirodnu i kulturnu baštinu trebaš posjetiti i koja najukusnija jela trebaš kušati.

Za početak, predlažem da posjetiš Pulu - najveći i najmnogoljudniji grad istarskoga poluotoka.

Sigurno se pitaš kojim je prijevoznim sredstvom najpraktičnije stići u Istru. Ja predlažem osobni automobil, uživat ćeš u trosatnom putovanju s predivnim pogledima na more i ponekim odmorištima, s također jako dobrim vidicima.

Ako voliš luksuznije hotele, u Puli ti savjetujem hotel Modo, Park Plaza Histria Pula i Boutique Hotel Valsabbion, ali ipak više preporučujem apartmane jer su puno jeftiniji od hotela i sigurna sam da ćeš se u njima osjećati udobno i toplo baš kao kod kuće.

Kao veliki ljubitelj prirode, predlažem da posjetiš PP Učka koji se nalazi na sjeveroistoku Istre. To je izvrsno mjesto za ljude koji vole planinariti. Kada

stigneš do vrha Učke, osjećat ćeš se kao pravi mali planinar. Najljepša stvar koju ćeš tamo vidjeti je istarski endem- učkarski zvončić. On raste samo tamo i nigdje drugdje na svijetu.

Na zapadnom dijelu Istre smješteno je otočje Brijuni, ujedno i nacionalni park, na koje možeš doći brodom iz Fažane (mjesto u blizini Pule). Razlog zbog kojeg ga trebaš posjetiti je što se na Brijunima nalazi safari sa simpatičnom slonicom Lankom, muzej s prepariranim životinjama i jedna od najstarijih maslina na Mediteranu. Najzabavnija stvar je što ne moraš hodajući obilaziti NP, već možeš iznajmiti bicikle ili električne autiće.

Od kulturne baštine savjetujem predivnu Eufrazijevu baziliku u Poreču izgrađenu u bizantskom stilu s jedinstvenim freskama i mozaicima od kojih je najpoznatiji mozaik ribe. Čistu ljepotu potvrđuje i UNESCO

koji ju je 1997. g. proglasio Svjetskom kulturnom baštinom.

U Puli se nalazi Arena izgrađena u doba Rimljana, najsačuvaniji antički spomenik u Hrvatskoj. U Areni se ljeti održava Pulski filmski festival, razni sajmovi i druge priredbe. Još jedan razlog zašto trebaš razgledati Arenu je što se ispod Arene nalazi muzej s amforama i mnogim drugim

zanimljivim predmetima iz toga razdoblja. Ako želiš saznati nešto više o izgradnji Arene, mogu ti ispričati dvije vrlo zanimljive legende. U Puli se također nalaze i mnogi drugi lijepi spomenici kao što su Zlatna vrata, Augustov hram, Dvojna vrata, Herkulova vrata... Ukoliko ih želiš sve

posjetiti, a teško se snalaziš u Puli, neka ti orijentir budu Zlatna vrata jer se nalaze u samom centru grada pa ćeš znati gdje treba ići/skrenuti (ispred Zlatnih vrata, iza Zlatnih vrata itd.)

Zaboravila sam ti spomenuti jednu od najvažnijih stvari u istarskoj regiji. Zsigurno Istru treba posjetiti ljeti. Nauživat ćeš se na našim predivnim plažama i odgledati par super filmova na Pulskom filmskom festivalu – jedna od najpoznatijih manifestacija.

Nakon što si se umorila od razgledavanja, treba nešto jesti i popiti. Ako si ljubitelj morske hrane, obavezno kušaj brodet (priprema se od najmanje 7 vrsta riba), ako ne, probaj fuže, istarski pršut (pitat ćeš se zašto nikad nisam ovo probala) i istarske tartufe, a za desert ne smiješ propustiti fritule. Kao piće tvojim roditeljima preporučam malvaziju (odlična sorta vina), a ti ne smiješ alkohol pa probaj pašaretu.

Ovo je bio moj kratki plan puta u kojem sam napisala neka mjesta koja mislim da bi svakako trebala posjetiti, a ti možeš biti znatiželjna i sama otkriti neka zanimljiva mjesta u Istri koja bi također voljela posjetiti. Nadam se da su ti se moji prijedlozi svidjeli i da ćeš uskoro posjetiti ovaj predivan kraj.

Puno pozdrava, Nora

Nora Hošnjak, 8.a

Nastava na daljinu

TJEDNI PROJEKT 'BOŠKA' – IV.d (4.svibnja – 8. svibnja)

Anamarija Vuković

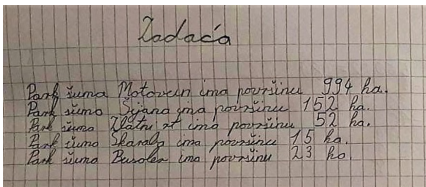

Damian Škoravić

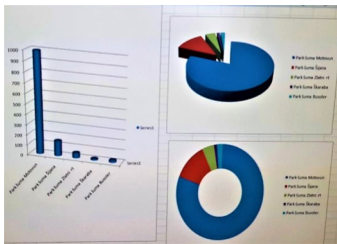

Gaia Joldić

Grafički prikaz površina zaštićenih park šuma u Istri:

Na računalu - Viktor i Marta Belušić:

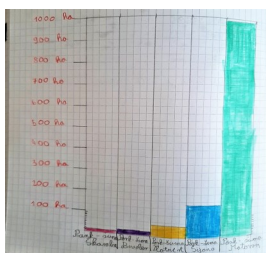

Šuma

Kap po kap
kada pada kiša
svaka biljka postaje viša.

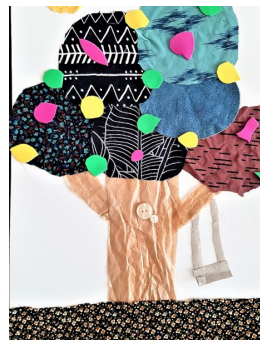
U mojoj lijepoj šumi
vjeverica glumi.
Dok lišće nježno pada
šareni se mirisna livada.
Mene razveseli jako
proljeće u šumi svako.

Lara Martinčić

U bilježnici - Gaia Joldić

Izrada herbarija - Mauro Butući:

Gaia Joldić

Damian Škoravić

Chiara Stanišić Babić

Šumski razgovor

Zdravo, kako si stablo?
Dobro, samo sam se probudio naglo!
Jesi li bio pospan?
Ne, samo sam dvostran, jer imam samo dvije grane.
Imaš li mane?
Nemam, a ti?
Nemam, ali imam tri grane.
Pozdrav!
Pozdrav!

Mauro Butući

Nastava na daljinu - 4.b

Proletno Sunce

Ja sam proljetno Sunce. Blistavo sam i žuto kao najskuplje zlato. Imam nevidljive malene zrake koje griju ugodno kao peć. Od mojih toplih zraka narasla je trava i zazelenjela se livada. Po cijele dane grijem zemlju iz koje raste prekrasno šareno cvijeće. Voćke listaju i cvjetaju, a šuma se bude.

Mnoge mi se životinje vesele jer ih mamim iz skrovišta. U vrijeme moje

vlдавине, a i poslije mene, želim da su svima na ovoj Zemlji srca ispunjena toplinom i dobrotom. Onda ću i ja biti sretno proljetno Sunce.

Željelo bih da me svi ljudi vole kao što vole svoju djecu. Bez mene bi sve bilo mračno i hladno. Ne mogu ni zamisliti kako bi tada bilo.

Arian Mošnjja, 4.b

Martin Niketić

Anastazia

Digitalna slika—4.b
Nina Bazdanović

Damjan Lončar

Nino Bačac

Ja, stablo

Ja sam stablo

i nisam jako hrabro.

Uplašim se svakog jesenskog daha

i smrzmem se od straha.

Bojim se i vjetrića

da ne ostanem bez listića.

Tko će me onda grijati,

s kim ću se po cijeli dan smijati?

Što će kititi moje gole grane

kada zubato sunce bude sjalo po cijele dane?

Jedva čekam proljeće

da mi se vrati moje lišće.

Tada će na moje grane sletjeti ptičice

i pričati mi svoje zanimljive priče.

Reći će mi gdje su sve bile

i u kakvim su se krošnjama krile.

Matija Grubešić, 4.b

Veselo Proljeće

Ja sam Proljeće. Imam zeleni kaput, zlatnu kapu, narančaste hlače i smeđe čizme. Moja zlatna kapa sjaji se kao sunce. Jako sam raskošno i vjetrovito Proljeće.

Zbog mene cvjeta cvijeće, ptice pjevaju, vjetar puše, šume rastu, a životinje se bude iz zimskog sna. Moje životinje i ja ponekad šetamo šumom. Svoje biljke često zalijevam kišom, životinje hranim svojim plodovima. Ljudima pomažem saditi cvijeće u vrtovima. Tijekom ova tri mjeseca pozvat ću zimu, jesen i ljeto na zabavu koju ću prirediti.

Najviše se volim igrati skrivača sa životinjama. Raduje me kada se družim sa zimom jer ona još uvijek ponekad dođe u rano jutro. Nadam se da ću ove godine ljetu i jeseni donijeti puno plodova.

Ivo Radovan, 4.b

Nastava na daljinu - 4.b

Petrino Proljeće

Ja sam Proljeće, Petrino Proljeće. Imam šarenu kosu, a oči žute kao sunce. Haljina mi je puna cvijeća. Budim se 21. ožujka uz svoje prijateljice lastavice, a idem spavati 21. lipnja kada vruće sunce najavi dolazak ljeta.

Imam jako, jako puno godina, ali se pomladim uvijek kada se probudim iz devetomjesečnog sna. Tada izgledam kao najljepša nevjesta. Svojim šaptom budim šareno cvijeće po livadama punim zelene trave. Ostatke

zime ne volim previše i zato ih zamolim da odu snivati zimski san. Tada zagrijem zemlju i spustim kišu da biljke rastu. Prve me najave bijele visibabe, nježne ljubičice, srcoliki jaglaci i mali šaf-rani. U tri mjeseca kojima vladam pokušavam usrećiti ljude veselim bojama, zdravim i svježim zrakom, a djecu pozivam na igru na velikim igralištima i zelenim i cvjetnim livadama.

Najviše volim šarene i zelene livade pune cvijeća, cvrkut ptica, brujanje marljivih pčela. Voljela bih vladati šest mjeseci, dva puta u godini da uživam u svim tim radostima.

Petra Vlahović, 4.

Petra

Matija Zaharija

Aleksandra Bajramović

Leona

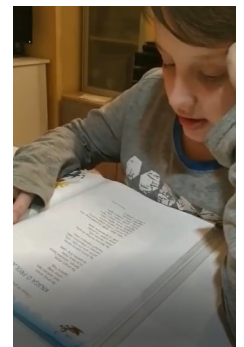
Ja, Proljeće

Zovem se Proljeće, a neki me zovu Zeleni. Tko zna zašto? Konačno sam se probudilo. Glava mi je puna raznih pupoljaka, a noge i ruke mladog lišća.

Krenulo sam po šumama i livadama buditi drveće i cvijeće. Probudilo sam svog najboljeg prijatelja Medu Brunda. Izgledao je mršavo poput štapića pa sam mu dalo slatkog meda što sam ga posudilo od vrijednih pčela radilica. Dočekalo sam dugonogu rodu i vesele divlje patke.

Veseli me kad vidim da su livade pune cvijeće i izgledaju kao šarene haljine. Sretno sam kad vidim i čujem buđenje prirode.

Tino Rabar, 4.b

Tino

Una Marković, 4.b

Volim gledati čarobne zalaske sunca. Volim gledati i cvijeće na livadi. Volim šetati šumom gdje nađem na puno životinja poput hitrih zečeva i plahih srna. Ljudi i životinje vole me i ja volim njih.

Natali Gotovina, 4.b

Vito

Na kraju puta dugog osam godina

OSNOVNA ŠKOLA "VIDIKOVAC" 2019/20

RAZREDNICA:
Branka Jurišić

VIII.A

 Nika Isanović	 Marin Rosanda	 Dominik Krajcar	 Ajla Ališić	 Gabrijela Brezović	 Luka Ivan Tomić	 Nora Hošnjak
 Martina Grabar	 Nikola Rogić	 Nikolina Despić	 David Ukota	 Eva Ikić	 Luka Bulić	 Niko Hošnjak
 Masimo Dobrić	 Mia Mijatović	 Noa Murić	 Antun Grgić	 Erik Vido	 Lucija Bergić	
 Marko Tončić	 Marko Pereša	 Kristian Škreblin-Boroveak	 Borna Bistričić	 Viktoria Buršić		

OSNOVNA ŠKOLA "VIDIKOVAC" 2019/20

RAZREDNICA:
Sanja Pereša-Macuka

VIII.B

 Matej Škalic	 Aleks Kušar	 Vice Kunjašić	 Tajna Benčik	 Radenko Marković	 Martin Lozančić	 Marin Grubešić
 Nikol Topić	 Lucija Peternel	 Donat Banović	 Antonia Bojić	 Alessia Ravnić	 Matej Cetina	 Marin Perković
 Lovre Krznarić	 Nikola Gojani	 Ledjon Mustafaj	 Ivan Cmković	 Hrvoje Benčik	 Nicole Zuban	 Marko Bodul
 Lara Glavočević	 Ivan Željko Kisić	 Ivan Udović	 Ika Nadrečić	 Emily Batelić		

Na kraju puta dugog osam godina

OSNOVNA ŠKOLA "VIDIKOVAC" 2019/20

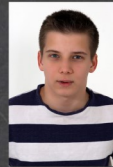

RAZREDNICA:
Maja Kalebić

VIII.C

Noemi Dekić

Rocco Josić

Paola Vuković

Sandro Šelj

Nikol Matošević

Nikola Kerić

Isabel Liv Martić

Anastasia Sazonova

Lucianto Terzić

Stefani Kovačić

Marjan Tomić

Noa Pavlinović

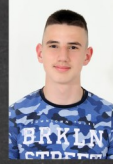
Matija Bajec

Chiara Bilić

Lea Veljković

David Medica

Lana Stojanović

Alen Šehić

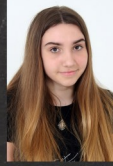
Tamara Pavlić

Maro Pavlinović

Carlo Jurak

Ivona Brščić

Lino Brečević

Eva Uhač

Jan Šterpin

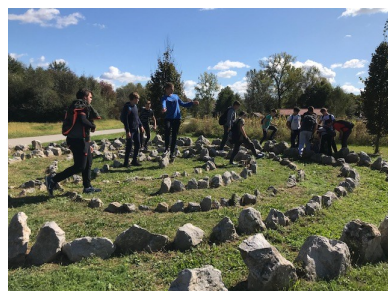
Diego Krizanc

Marko Vrh

Viktor Zenzerović

Racism - We are all humans

Every human being has their right to do whatever they want and walk freely without the fear that they could die every second. People say: "White people are better than black people!", but I don't see a difference between us. I personally don't have a black friend, but I would love to have one, because we don't judge people depending on their skin, but on what is inside of them. We have to ask ourselves: "Is this person kind, selfless or good?", and not "Are they black or white?".

These days racism is a problem once again. Just like in history, when we used arrows or swords to resolve our issues, today, instead of weapons, we use racism.

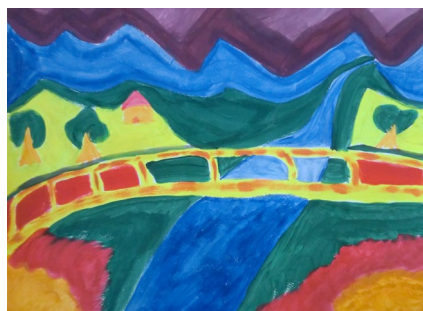
People, we have to evolve, we have to grow, we have to be good, we have to show the world that we have humanity. Instead of showing kindness, we show that we are rude, that we are no different than our ancestors, yes the ones that killed others, tortured others because, as you say, they are "different". Black people should walk freely and without fearing every second that some white man or woman will kill them. Martin Luther King

once said that he has a dream that one day black people will have equal rights like white people. Nowadays, we should have the same dream! We have to get up and say: "Today we accept black people as who they are, our family and our friends!". So, people wake up and make a change because every voice matters.

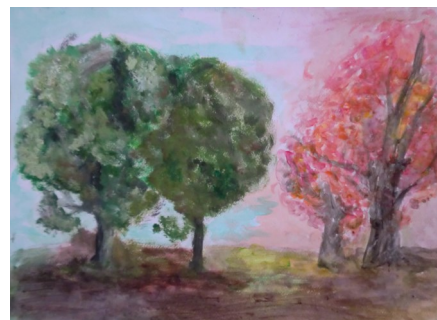
Lucija Peternel, 8.b

Antonia Bojić, 8.b

Susanna Sophie Blažević, 7.c

Tajna Benčik, 8.b

Sven Kalaba, 5.d

Tia Damjanić, 5.c

Natali Berdar, 5.d

Iva Rabar, 5.d